Stenogramma
2008.gada 15.jūlija sēde sākas pl. 9:00
sēde slēgta pl.14:15 sēdes ilgums 5 h 15 minūtes

Latvijas Republikas 9.Saeimas pavasara sesijas deviņpadsmitā (ārkārtas) sēde 2008.gada 15.jūlijā

Sēdi vada Latvijas Republikas 9.Saeimas priekšsēdētājs Gundars Daudze.

Sēdes darba kārtība
Satura rādītājs
Balsojumi

Sēdes vadītājs. Labrīt, cienījamie kolēģi! Lūdzu, ieņemiet vietas!
Sākam Saeimas ārkārtas sēdi.

Šodienas darba kārtībā mums ir likumprojekts **„Grozījumi likumā „Par valsts budžetu 2008.gadam””**.

Saeimas Prezidijs ierosina Ministru kabineta iesniegto likumprojektu „Grozījumi likumā „Par valsts budžetu 2008.gadam”” nodot visām Saeimas komisijām un noteikt, ka Budžeta un finanšu (nodokļu) komisija ir atbildīgā komisija.

Saskaņā ar Saeimas kārtības rulli viens deputāts var runāt „par”, viens – „pret” likumprojekta nodošanu komisijām.

„Pret” ir pieteicies runāt deputāts Dzintars Zaķis. Lūdzu!

Dz.Zaķis (frakcija „Jaunais laiks”).

Godājamais priekšsēdētāj, cienījamie kolēģi! Labdien! Centīšos paskaidrot, kādi ir tie iemesli, kāpēc mēs aicināsim balsot „pret” šiem budžeta grozījumiem.

Tātad: jebkurš likumprojekts, kas tiek izstrādāts steigā *(No zāles: „Nav steigā!”)* un, vēl jo vairāk, slepenībā, visbiežāk ir brāķis. To mums ir pierādījusi gan Kalvīša, gan tagad arī Godmaņa vadītā valdība. *(No zāles dep. J.Dobelis: „Beidz muldēt! Ko var muldēt!”)* Un šis nav izņēmums. Šo likumprojektu pirms nedēļas vai divām nedēļām sagatavoja Ministru kabinets. Iesāka darbu pie tā slepenā sēdē, bet pagājušajā nedēļā pabeidza atkal slepenā sēdē. Nedz žurnālisti tika klāt, nedz arī sabiedrība tika informēta par to, kāds ir šā likumprojekta – budžeta grozījumu – saturs. Arī Saeimā, starp citu, scenārijs ir līdzīgs – šodien tiek plānots likumu atvērt un jau ceturtdien šo budžeta projektu pieņemt. *(No zāles: „Pareizi!”)* Kas gan cits tas ir, ja ne tāda nepārdomāta steiga?

Paskaidrošu, kāpēc „Jaunais laiks” uzskata, ka šie budžeta grozījumi arī pēc būtības ir brāķis. *(No zāles dep. J.Dobelis: „Pats esi brāķis!”)*

Un te ir jārunā par trim galvenajām lietām.

Tā pirmā un pati svarīgākā lieta ir tāda, ka šie budžeta grozījumi bremzē Latvijas ekonomikas attīstību.

Tā otrā lieta, kas nebūt nav mazsvarīgāka, ir tāda, ka vēl joprojām, spriežot pēc šiem budžeta grozījumiem, liela daļa ministriju tēriņu tiks bāzēta uz pensijām paredzētās naudas.

Un trešā lieta ir tāda, ka prognozes gan saistībā ar nodokļu ieņēmumiem, gan saistībā ar inflācijas apjomu, gan arī saistībā ar iekšzemes kopproduktu ir pārlieku optimistiskas vai, pareizāk sakot, ļoti pretrunīgas.

Bet tagad nedaudz par vispārējiem skaitļiem.

Valdība ir sapratusi, ka budžeta prognoze nepiepildīsies apmēram 260 miljonu latu apmērā. Ko valdība dara? Valdība par vieniem 100 miljoniem latu samazina pārpalikumu un vienus 160 miljonus latu (es šos skaitļus saucu, tos noapaļojot) atņem Eiropas naudu, ko bija paredzēts piesaistīt Latvijas ekonomikai, Latvijas attīstībai. Starp citu, arī no šīs leģendārās un jau izslavinātās ierēdņu vietu samazināšanas tāds čiks vien ir sanācis, jo, raugi, Latvijā valsts struktūrās ir 30 000 ierēdņu vietu (rēķinot lielos skaitļos), 27,5 tūkstoši ir aizņemtas, tātad 2,5 tūkstoši vakanču kopā ir visās valsts struktūrās. Kā jūs domājat, cik vakances izdevās samazināt? Izdevās samazināt 17 vakances par 130 000 latu. Tātad tikai 17 vakances ir samazinātas!

Vēl par vienu no galvenajiem iemesliem, kāpēc šis budžets ir brāķis. Ekonomikā šobrīd trūkst naudas – un to mēs visi labi zinām –, ekonomika mums ir „iebuksējusi". Protams, to radīja arī tas, ka ir piebremzējusies lavīnveida kreditēšana, ka ir samazinājušās nodokļu iemaksas, un tā tālāk, un tā joprojām.

Viens no galvenajiem veidiem, kā mūsu ekonomikas piezemēšanos padarīt nevis cietu, bet pieņemamu, lai nebankrotētu daudzi uzņēmēji, protams, ir mēģināt pēc iespējas vairāk Eiropas Savienības naudas iesaistīt mūsu ekonomikā. Tas, ko šobrīd dara valdība, ir 155 miljonu latu no Eiropas Savienības finansējuma nelaišana iekšā Latvijas ekonomikā. Un visvairāk šajā ziņā grēko tieši Satiksmes ministrija. Daudzkārt solītais ceļa posma remonts no Tīnūžiem līdz Koknesei vai no Terehovas līdz Ludzai atkal tiek atlikts un atlikts, un atlikts. Un līdz ar to uzņēmējdarbības attīstība mūsu Latgales reģionā tiks pamatīgi bremzēta.

Vēl viena lieta, kas joprojām saglabājas, ir tāda, ka ar sociālā nodokļa uzkrājumu, kas šajā gadā ir 250 miljoni latu, mēs „aizbāžam" ministriju tēriņus. Un faktiski tā situācija ir tāda, ka šī valdība tā arī nav mainījusi savu attieksmi pret pensionāriem.

Un trešais iemesls. Šādu pievienotās vērtības nodokļa iekasēšanu, kāda mums ir šajā likumprojektā plānota, var izpildīt tikai tādā gadījumā, ja inflācija būs liela. Pievienotās vērtības nodokļa prognoze piepildīsies tikai tad, ja inflācija būs teju vai 20 procenti.

Mēs esam dzirdējuši gan no premjera, gan no ministriem to, ka šā gada nogalē vajadzētu sasniegt inflāciju ar viencipara skaitli. Bet pievienotās vērtības nodokļa iekasēšana to neatspoguļo, vismaz plānotā iekasēšana to neatspoguļo. Tas faktiski nozīmē to, ka mums ir nopietna pretruna starp vārdiem un plānotajiem darbiem.

Visbeidzot, kolēģi…

Sēdes vadītājs. Zaķa kungs, jūsu runas laiks ir beidzies!

Dz.Zaķis. Vienu minūti… pat mazāk nekā minūti!… Vienu teikumu… Pēdējo teikumu!…

Sēdes vadītājs. Vai mēs pagarināsim runas laiku deputātam Zaķim? *(No zāles: „Nē!", „Lai runā!")* Es atvainojos! Lūdzu klusumu zālē! *(No zāles: „Lai runā!" Dep. J.Dobelis: „Bet ne vairāk, vienu*

minūti!") Tā kā domas dalās, mums ir jābalso par to, vai mēs pagarināsim runas laiku deputātam Zaķim par vienu minūti. Lūdzu zvanu! Balsosim par deputāta Zaķa runas laika pagarināšanu par vienu minūti! Lūdzu balsošanas režīmu! Lūdzu rezultātu! Par - 78, pret - 3, atturas - 6.

Zaķa kungs, jums ir vēl viena minūte.

Dz.Zaķis. Godājamie kolēģi! Sakarā ar to, ka šāgada budžetu valdība cenšas samazināt tikai uz investīciju rēķina un faktiski nemaz netaisās samazināšanu panākt, samazinot bāzes izdevumus, godīgi sakot, man nav skaidrs, kādu valdība taisās izstrādāt nākamā gada budžetu. Es ļoti ceru, ka tad, kad veiksim likumprojekta izskatīšanu pirmajā lasījumā, klāt būs premjerministrs un finanšu ministrs un paskaidros, kāds 2009.gada budžets tiks pieņemts – ar pārpalikumu vai vismaz sabalansēts.

Aicinu balsot „pret".

Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītājs. Saskaņā ar Saeimas kārtības rulli tātad viens deputāts drīkst runāt „par", viens – „pret". Deputāts Zaķis runāja „pret".

Deputāts Kārlis Leiškalns ir pieteicies runāt „par". Lūdzu!

K.Leiškalns (Tautas partijas frakcija).

Priekšsēdētāja kungs! Kolēģi un draugi! Šā budžeta pieņemšana, turklāt diezgan steidzīga pieņemšana, nav ne pozīcijas deputātu, ne valdības kaprīze. Tā ir, kā Bērziņa kungs teiktu, vēsturiska nepieciešamība. Šis nav pozitīvs balsojums, nav tāds, kas sola uzlabojumus: nav iespējas salabot dzimtās skolas jumtu un „aizvilkt" ceļu no Seces līdz Jēkabpilij. Šī ir nepieciešamība. Un steiga ir ārkārtīgi pamatota, Zaķa kungs. Jo ilgāk mēs neizsludināsim jauno budžeta likumu, jo tas „caurums", kas sāk budžetā veidoties ekonomiskā apsīkuma dēļ, kļūst arvien lielāks.

Tā ka izdarīsim to! Šodien pulksten 12.00 – likumprojekta pirmais lasījums, un rīt pulksten 12.00 pieņemsim otrajā lasījumā *(No zāles dep. A.Kampars: „Ko?!")*… tā mēģinot sabalansēt valsts izdevumus… *(No zāles dep. A.Kalvītis: „Ceturtdien!")* Ceturtdien… labi! Es būtu ar mieru izdarīt to jau rīt.

Un otra lieta, ko es gribētu pateikt. Tāda strauja vakanču skaita jeb ierēdniecības samazināšana… tāda strauja… mēneša laikā, ātrāk, nekā izskata budžetu… ir pa spēkam bijušas tikai Hitleram, Staļinam, Polam Potam un Jengam Sarī. Tā ka valdībai arī par to ir jādomā. Jādomā ir ilgtermiņā. Tas nav izdarāms piecu minūšu laikā.

Aicinu likumprojektu „Grozījumi likumā „Par valsts budžetu 2008.gadam"" nodot atbildīgajai komisijai – Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijai – un pārējām Saeimas komisijām.

Paldies.

Sēdes vadītājs. Paldies.

Jautājumā par likumprojekta nodošanu komisijām viens deputāts ir runājis „par", viens – „pret".

Lūdzu zvanu! Balsosim par likumprojekta „Grozījumi likumā „Par valsts budžetu 2008.gadam"" nodošanu visām Saeimas komisijām, nosakot, ka Budžeta un finanšu (nodokļu) komisija ir atbildīgā

komisija! Lūdzu balsošanas režīmu! Lūdzu rezultātu! Par - 51, pret - 39, atturas - 2. Likumprojekts ir nodots visām Saeimas komisijām, nosakot, ka Budžeta un finanšu (nodokļu) komisija ir atbildīgā komisija.

Cienījamie kolēģi! Saeimas Prezidijs ir saņēmis piecu deputātu ierosinājumu – **izsludināt Saeimas šodienas sēdē pārtraukumu** līdz pulksten 12.00. Vai deputātiem ir iebildumi pret šādu priekšlikumu? *(No zāles: „Nav!")* Deputāti neiebilst.

Paziņojumam vārds deputātam Jurim Dobelim.

J.Dobelis (TB/LNNK frakcija).

Godātie Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas dalībnieki! Pulksten 10.00 parastajās telpās notiks komisijas kārtējā sēde.

Sēdes vadītājs. **Paziņojumam** vārds deputātei Silvai Bendrātei.

S.Bendrāte (frakcija „Jaunais laiks").

Cienījamie Sociālās drošības apakškomisijas locekļi! Tūlīt būs komisijas sēde.

Sēdes vadītājs. **Paziņojumam** vārds deputātam Guntim Blumbergam.

G.Blumbergs (ZZS frakcija).

Cienījamie Tautsaimniecības komisijas locekļi! Lūdzu uz komisijas sēdi pulksten 9.30 mūsu telpās.

Sēdes vadītājs. **Paziņojumam** vārds deputātam Dzintaram Ābiķim.

Dz.Ābiķis (Tautas partijas frakcija).

Cienījamie kolēģi no Sporta apakškomisijas! Aicinu jūs uz sēdi komisijas telpās pēc piecām minūtēm, tātad apmēram pulksten 9.20.

Sēdes vadītājs. **Paziņojumam** vārds deputātam Jānim Šmitam.

J.Šmits (LPP/LC frakcija).

Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas sēde – pulksten 10.00 komisijas telpās.

Sēdes vadītājs. **Paziņojumam** vārds deputātam Oskaram Spurdziņam.

O.Spurdziņš (Tautas partijas frakcija).

Valsts pārvaldes un pašvaldības komisijas sēde – parastajā laikā, pulksten 10.00, komisijas telpās.

Sēdes vadītājs. Pārtraukums līdz pulksten 12.00.

Paldies.

(Pārtraukums.)

Sēdi vada Latvijas Republikas 9.Saeimas priekšsēdētājs

Gundars Daudze.

Sēdes vadītājs. Cienījamie kolēģi, lūdzu, ieņemiet vietas! Turpinām Saeimas ārkārtas sēdi.

Likumprojekts **„Grozījumi likumā „Par valsts budžetu 2008.gadam””**. Pirmais lasījums.

Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijas vārdā ziņos deputāts Kārlis Leiškalns.

K.Leiškalns (Tautas partijas frakcija).

Priekšsēdētāja kungs! Kolēģi! Draugi! Dāmas un kungi! Ministru prezidenta kungs un ministri!

Izskatīsim dokumentu Nr.2731 – likumprojektu „Grozījumi likumā „Par valsts budžetu 2008.gadam””. Atbildīgā komisija ir minēto likumprojektu izskatījusi savā sēdē pulksten 9.30, atbalstījusi un lūdz noteikt tam steidzamību.

Aicinu atbalstīt likumprojektu pirmajā lasījumā.

Sēdes vadītājs. Cienījamie kolēģi! Saskaņā ar Saeimas kārtības rulli vispirms mums jābalso par steidzamību. Lūdzu zvanu! Balsosim par likumprojekta… Es atvainojos, jautājumā par steidzamību deputāts Kariņš vēlas runāt „par” vai „pret”? Vēlreiz lūdzu zvanu! Balsosim par steidzamības piešķiršanu likumprojektam „Grozījumi likumā „Par valsts budžetu 2008.gadam””! Lūdzu balsošanas režīmu! Lūdzu rezultātu! Par - 49, pret - 41, atturas - nav. Likumprojekts atzīts par steidzamu.

K.Leiškalns. Dāmas un kungi! Atbildīgā komisija aicina atbalstīt minētos budžeta grozījumus, kur izdevumi, galvenokārt valdības vispārējie izdevumi, samazināti par 226 miljoniem. Neskatoties uz visnotaļ grūto situāciju, valdība iesniedza parlamentam šos budžeta grozījumus, kuros sociālais budžets salīdzinājumā ar iepriekš nolemto tiek palielināts par vairāk nekā 88 miljoniem latu, balstoties gan uz priekšā stāvošo pensiju indeksāciju, gan uz tiem likumiem, kurus pašreizējā Saeima pavisam nesen ir pieņēmusi un nodevusi izsludināšanai un kuri ir stājušies spēkā. Jāņem vērā tas, ka šīs sociālās izmaksas mēs palielinām par 88 miljoniem! Komisijas vārdā aicinu minēto likumprojektu atbalstīt pirmajā lasījumā.

Sēdes vadītājs. Paldies.

Sākam debates. Debatēs vārds Ministru prezidentam Ivaram Godmanim.

I.Godmanis (Ministru prezidents).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāj! Prezidij! Cienījamie deputāti! Klātesošie!

Valdība nāk ar priekšlikumu – izdarīt izmaiņas budžetā. Faktiski tas ir laikam trešais, vismaz tuvākajā pagātnē trešais, mēģinājums (es ceru, ka šoreiz tas būs pozitīvs) samazināt budžetu. Ir tikuši sperti jau divi šādi ekonomiskas nepieciešamības noteikti soļi — 1995.gadā un 2003.gadā. Un nu šāds solis tiek sperts arī tagad – 2008.gadā. Ja atļausiet, es mēģināšu raksturot situāciju kopumā – kāpēc tagad mēs nākam ar šādu priekšlikumu un kāds ir iemesls visam tam.

Pirmais jautājums – vai vispār ir nepieciešams budžetu mainīt samazinājuma virzienā? Tad, kad šāgada budžetu plānojām – faktiski tas bija 2007.gada trešais ceturksnis, kad plānojām šāgada

budžetu –, kopprodukta pieaugums mums vēl arvien bija izsakāms ar divciparu skaitli – tas bija 10,9 procenti. Gan pirmajā, gan otrajā, gan trešajā ceturksnī tas vēl bija divciparu skaitlis Latvijā, un visi apgalvoja, ka tas ir ļoti augsts kopprodukta attīstības temps. Neskatoties uz to, jau 2007.gadā valdība un Finanšu ministrija, prognozējot budžetu 2008.gadam, ievēroja zināmu konservatīvismu, proti, plānoja, ka 2008.gadā tomēr būs pazemināts kopprodukta pieaugums – līdz 7,6 procentiem.

Jautājums – vai varēja tajā laikā prognozēt, ka kopprodukta pieauguma temps samazināsies vēl straujāk? Tas ir samērā atvērts, diskutabls jautājums. Taču pati tendence, ka valdība 2008.gada budžetu tomēr plānoja samazinājuma virzienā, parāda to, ka valdība, pārmantojusi iepriekšējās valdības pilnvaras, jau bija tam gatava. Skaidri redzams, ka tie antiinflācijas pasākumi, tie soļi, kas tika sperti 2007.gada sākumā, bija vērsti uz to, lai nepieļautu ekonomikas pārkaršanu. Es minēšu dažus… Atcerēsimies – 10 procentu piemaksas, paaugstinātās nodevas, īpašie nodokļi par luksusa automašīnām… Tie bija vērsti uz to, lai tomēr pēc iespējas risinātu galveno uzdevumu – nepieļaut ekonomikas pārkaršanu, nepaaugstināt inflāciju. Neapšaubāmi, bija pilnīgi skaidrs, ka šie soļi atstās iespaidu uz patēriņu. Tas, ka valdība bija gatava, regulāri sekojot līdzi budžeta izpildei un kopprodukta attīstībai, koriģēt budžetu, bija skaidrs jau labu laiku iepriekš. Jautājums bija tikai viens: kad ir tas pareizais brīdis to darīt?

Tātad jautājums, uz ko man būtu jāatbild, ir – vai šis ir tas brīdis, kad mums to darīt? Vai tas nav novēlots vai nav sasteigts?

Gribu atbildēt sekojošo. Ņemot vērā, ka valdības spertie soļi bija vērsti uz patēriņa mazināšanu, jau ir pirmie signāli, ka budžetā ieņēmumi no tiem nodokļiem, kas ir saistīti tieši ar patēriņu, mazināsies, kā tas arī pierādījās attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli kā galveno patēriņa nodokli.

Un samazinās arī finansējuma avoti. Ja runājam par banku finansējuma pieejamību, tad jāteic, ka tā strauji samazinās gadu no gada – no pagājušā gada, kad bija 89 procenti, tā samazinājusies līdz pat 10 procentiem šā gada pirmajā ceturksnī.

Faktiski tie cipari, kurus mēs ieraudzījām attiecībā uz kopprodukta pieaugumu pirmajā ceturksnī, – 3,3… Mēs redzam, ka privātais galapatēriņš pie mums faktiski ir samazinājies līdz nullei pagājušā gada pēdējā ceturksnī un ir bijis tikai 2,3 procenti šā gada pirmajā ceturksnī. Importa samazinājums mums ir no 15 procentiem līdz pat 29 procentiem – jau ir mīnusā.

Var teikt, ka bija pienācis laiks izskatīt jautājumu, vai tā nodokļu bāze, ko mēs plānojam un kas balstās uz patēriņu, – vai tā ir koriģējama un vai līdz ar to ir koriģējama arī mūsu ieņēmumu prognoze un arī izdevumu daudzums.

Es negribētu pārāk iedziļināties visās nozarēs. Es domāju, ka jums ir pieejami dati, kas attiecas gan uz aprīli, gan uz maiju, gan arī uz jūniju. Tas, ko mēs redzam, – ka mums ir nepieciešams koriģēt mūsu izdevumus. Un tas nozīmē izdevumu samazināšanu.

Ir labs jautājums – vai tā prognoze, ko mēs patlaban jums iesniedzam attiecībā uz budžeta ieņēmumu daļu, nav neatbilstoša esošajai situācijai? Protams, pastāvot ļoti straujai dinamikai, tas nav vienkārši – prognozēt budžetā ieņēmumu daļu, taču es gribētu dažus skaitļus jums minēt. Ja mēs skatāmies, kāda ir tendence attiecībā uz kopējiem nodokļu ieņēmumiem, tad redzam, ka 2008.gada janvārī–aprīlī (tas ir, janvārī, februārī, martā un aprīlī – četros mēnešos) mēs nodokļu ieņēmumus neizpildījām par 7,23 procentiem attiecībā pret plānu, proti, pret 2008.gada plānu, kurš tika veidots, vadoties pēc 2007.gada faktiem.

Janvārī–maijā mēs neizpildījām 6,8 procentus, un janvārī–jūnijā neizpildījām 7,5 procentus. Tas nozīmē, ka faktiski mēs attiecībā uz kopējiem nodokļu ieņēmumiem esam vairāk vai mazāk tādā

līmenī, ka mums būtu pietiekams pamats izdarīt prognozes korekciju, jo nav nekādu ļoti strauju izmaiņu uz vienu vai uz otru pusi, ja mēs runājam par nodokļiem kopumā.

Ja mēs runājam par atsevišķiem nodokļiem, tad jāteic, ka šeit ir gan plusi, gan mīnusi, kā es jau vairākas reizes jums esmu teicis. Es vienkārši gribu, lai jūs salīdzinātu mūsu prognozes, jo viens no pārmetumiem parasti ir, ka prognozes turpina būt pārāk optimistiskas.

Lūk! Iedzīvotāju ienākuma nodoklis šā gada pirmajos četros mēnešos mums pārpildījās par 9,6 procentiem, pirmajos piecos – par 7,5 procentiem, un pirmajos sešos – par 7,45 procentiem. Kā mēs redzam, mums faktiski iedzīvotāju ienākuma nodokļa pārpilde attiecībā pret plānu ir vairāk vai mazāk stabilizējusies. Mēs to varam ņemt par pamatu, lai koriģētu vismaz vienu no budžeta daļām.

Uzņēmumu ienākuma nodokļa prognozē bija ļoti augsta latiņa – gandrīz 40 procentu. Tad nu paskatīsimies arī uz izpildi! Janvārī–aprīlī mēs uzņēmumu ienākuma nodokļa prognozi neizpildījām par 5,5 procentiem, janvārī–maijā – par 1,5 procentiem. Un janvārī–jūnijā ir 0,6 procenti mīnusā. Tas nozīmē, ka nav arī vērojama tendence, ka mums ļoti stipri pasliktinātos situācija. Un prognozi mēs esam izstrādājuši konservatīvāku, nekā *de facto* mums mainās šie nodokļu ieņēmumi.

Tas pats attiecas uz iedzīvotāju ienākuma nodokli. Kā jau es teicu, pārpilde ir 7,5 procenti, taču prognozēti ir 5 procenti. Mēs esam pietiekami konservatīvi, ņemot vērā to, ka ekonomikas attīstības tempi ir samazinājušies.

Protams, visbūtiskākais jautājums, kura dēļ mēs faktiski nākam pie jums (un tas ir apzināts solis, tas ir saistīts ar patēriņu), ir saistīts ar pievienotās vērtības nodokli. Pievienotās vērtības nodokļa ieņēmumu prognoze mums janvārī–aprīlī neizpildījās par 15 procentiem, arī janvārī–maijā – par 15 procentiem. Janvārī–jūnijā diemžēl šis skaitlis ir pieaudzis – ieņēmumu prognoze nav izpildīta par 17 procentiem. Bet prognozējuši mēs esam 21 procenta lielu neizpildi, tāpēc ka mums nav nekāda pamata optimistiski cerēt, ka pie mums kaut kāda iemesla dēļ patēriņš varētu strauji pieaugt.

Tāpēc es gribētu nosaukt šos ciparus… Es tos nosaucu viena iemesla dēļ – lai aizstāvētu tās prognozes pamatotību, ar kuru nāk valdība.

Ja mēs runājam par akcīzes nodokļa izpildi, arī tad man jāteic, ka faktiskā pārpilde, kura no 8 procentiem, kas bija janvārī–aprīlī, ir noslīdējusi līdz 7,5 procentiem janvārī–jūnijā, ir tomēr lielāka nekā tā, ko mēs prognozējām, – prognozējām 4 procentus.

Tas nozīmē, ka pietiekami konservatīvi mēs izskatām situāciju attiecībā uz ieņēmumu daļu. Tam ir zināms pamats, jo mums nav patlaban vēl nekādu indikāciju, ka mēs varētu teikt, ka kopprodukta samazinājums būtu nostabilizējies tiktāl, ka paliktu 3 vai 3,2 procentu līmenī. Tik optimistiski mēs neesam!

Par izdevumu daļu. Es domāju, ka finanšu ministrs jums precīzi raksturos izdevumu daļas būtību, sniegs varbūt sīkāku skaidrojumu. Es gribu pateikt no savas puses tikai sekojošo: gribētos drusciņ izvēdināt… nevis izvēdināt, bet… nu, izgaismot to informāciju, kuru es esmu dzirdējis patlaban presē un kura vairāk vai mazāk nāk no opozīcijas, – informāciju par to, kā mēs patlaban veidojam izdevumu daļas samazinājumu jeb samazinām ienākumu prognozi.

Tā prognoze faktiski sastāv no trijām daļām.

Pirmā daļa ir procentuāls samazinājums (par to ministrs pastāstīs varbūt precīzāk) – gandrīz 6 procenti visām nozarēm, atskaitot varbūt tās lietas, kuras valdība suverēni nekontrolē, – prokuratūru, KNAB, tiesas, Satversmes tiesu. Faktiski samazinājums ir saskaņots ar šīm institūcijām.

Tā ka nav pamata apgalvot, ka valdība kaut kādā veidā īpaši vērstos pret tām institūcijām, kas nav valdības tiešā pakļautībā un pārraudzībā.

To pašu mēs varam teikt arī par masu informācijas līdzekļiem – radio un televīziju. Mēs nepiemērojam šeit tos pašus procentus.

Par tiem samazinājumiem, ko ministrijas ir veikušas. Katrs ministrs šeit ir klāt un varēs jums paskaidrot. Bet pārsvarā tas ir saistīts ar to, par ko mēs jau esam runājuši, – ar iepirkumu samazinājumiem un arī ar štatu samazinājumiem.

Patlaban gan mēs samazinām brīvās štata vienības, bet – kopā ar visu finansējumu.

Nākamais solis, kas ir 2009.gada budžetēšanā paredzēts, ir līdz 5.augustam samazināt reālās štata vienības vismaz 5 procentu apmērā visā valsts pārvaldē.

Otrs finansējuma avots ir saistīts ar samazinājumu veselā virknē īpašu pozīciju, kuras faktiski ir atšifrētas, – enerģētikas politikā (piemēram, naftas rezervju iegādei), kompensācijās – viena daļa, valsts pārvaldes jomā… vārdu sakot, te ir vesela virkne faktu, kuros nevar iedziļināties.

Un trešais ir Eiropas fondi. Ar Eiropas fondiem viss ir ļoti precīzi. Mēs nemazinām, neņemam nost tos Eiropas fondus, kurus mēs varam apgūt šogad. To mēs nedarām, un lūdzu mums to nepārmest! Tas, ka mēs nevaram šogad veikt virkni projektu, kurus mēs veiksim 2009.gadā un pārējos šajos gados, – tas neatceļ šo projektu izpildi kā tādu. Un tas attiecas gan uz kohēzijas līdzekļiem (to skaitā arī uz lieliem Satiksmes ministrijas projektiem un uz kohēzijas līdzekļiem saistībā ar vidi), gan arī uz Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības fonda līdzekļu samazinājumu.

Atkarībā no specifikas tās programmas sadalās divās daļās. Ir konkrētas programmas, kuru izpilde prasa zināmu laiku un sagatavotību. Mēs esam tagad jauno fondu apguves sākuma periodā. Ja mēs 2008.gadā tos neapgūsim, tas nenozīmē, ka neapgūsim tos vēlāk. Tas ir punkts viens.

Punkts divi. Zināma rezervācija mums ir programmā 41.08.00, kur ir faktiski paredzēts kofinansējums, ja neparedzēti kāds savus projektus izpilda ātrāk. Tur ir valdībai iespējas arī šos finansējumus pamainīt, ja ir tāda nepieciešamība. Bet nekādā ziņā mums nav tāda pieeja, ka mēs īpaši gribētu Eiropas fondus apgriezt kā tādus. Lūk!

Noslēgumā es pateikšu tikai vienu lietu – kāpēc mēs to darām. Lai saprastu, kāda ir galvenā motivācija, kāpēc mēs to darām. Pēc klasiskās ekonomikas likumiem, tad, kad krītas ekonomiskās attīstības temps (tas nozīmē, ka kopprodukts strauji samazinās), valdības uzdevumi ir divi. Pirmkārt, darboties anticikliski. Kā var valdība darboties anticikliski? Samazinot nodokļus. Mēs esam veikuši veselu virkni pasākumu, par kuriem mēs atskaitījāmies, kad bija apritējušas šīs valdības darbības pirmās 100 dienas, informācija par tiem ir pieejama internetā; tie ir pasākumi uzņēmējdarbības atbalstam. Es negribu to visu te atkārtot – tie skar gan konkurētspēju, gan slimības lapas… Un tagad beidzamās ir naftas rezervju uzglabāšanas izmaiņas. Bet galvenās ir nodokļu likumu izmaiņas, kas ir saistītas ar nodokļu samazinājumu lejupejošā ekonomikas ciklā. Tās veikt ir paredzēts 2009.gadā. Tas mums būs iestrādāts 2009.gada budžetā. Mēs uzskatām, ka 2008.gada vidū mainīt nodokļus nav pareizi kaut vai tā iemesla dēļ, lai tad, kad mēs atskaites gadu beigtu, būtu skaidrs, kāds ir bijis plāns arī saistībā ar šiem grozījumiem. Tas ir viens jautājums.

Un otrs ir saistīts ar būtisku situāciju. Ja mums būtu vienkārši tāda lieta, ka galvenā aizdevumu saņēmēja būtu tikai Latvijas valdība (Latvijas valdības nekad nav aizņēmušās vairāk par 7 procentiem ārvalstīs un kopā ar iekšējo parādu – ne vairāk kā 13 procentus), tad mēs, iespējams, varētu atļauties iet arī uz tādu situāciju, ka, lai stimulētu ekonomiku, mēs valdības izdevumus

palielinātu. Ir šādas metodes, ko piekopj pasaulē – un to esam arī mēs darījuši 1998.gadā –, kad ir krīzes daudz izteiktākas. Taču šeit situācija ir sekojoša. Kopējais parāds valstij ir vairs ne tie 13 procenti, kas bija valdības parāds, bet 130 procenti, kurus ir aizņēmusies sabiedrība, nevis valdība. Mums ārkārtīgi svarīgi ir ņemt vērā to, ka visas šīs ģimenes – vairāk nekā 200 000 ģimeņu! –, kas ir aizņēmušās naudu sava mājokļa iegādei un citām savām vajadzībām, maksā kredītus atpakaļ ar mainīgu procentu likmi. Šī mainīgā procentu likme ir ļoti būtiski atkarīga no tā, cik sabalansēts ir mūsu valsts budžets. Inflācija, kā mēs redzam, pamazām, pamazām, pamazām iegūst tādu tendenci, ka tā mums vairs neaug tik straujos tempos, un 2009.gadā būs vēl arī papildu sociālie pasākumi, kas būs saistīti ar jauno tarifu ieviešanu, bet, ja mēs, neraugoties uz visiem šiem pasākumiem, nesabalansēsim budžetu, tad mums tomēr nav nekāda pamata uzskatīt, ka mūsu valsts kredītreitings paliks tāds, kāds tas ir. Un, ja samazināsies mūsu valsts kredītreitings, tad līdz ar to samazināsies kredītreitings arī mūsu banku sistēmai. Ja samazināsies kredītreitings mūsu banku sistēmai, tad automātiski pieaugs visas tās procentu likmes, ko maksā vairāk nekā 200 000 ģimenes Latvijā. Šīs mainīgās procentu likmes tad pieaugs! Un, ja tās pieaugs, tad būs grūtāk valdībai veikt tos uzdevumus, kuru izpilde ir nepieciešama, lai nodrošinātu tautsaimniecisku vidi, lai visi, kas ir ņēmuši šos ilgtermiņa kredītus sev tik vajadzīgo lietu iegādei, spētu tos atmaksāt.

Tas ir galvenais iemesls, kāpēc mēs nerīkojamies tādā klasiskā veidā, kādā parasti rīkojas valdības, ja ekonomikas temps ir lejupejošs jeb krītošs. Tad parasti valdības veic tikai divas lietas: samazina nodokļus un palielina izdevumus. Savukārt pretciklā, proti, tad, kad pieaug ekonomika, ir jārīkojas otrādi: nodokļi ir vai nu jāpalielina, vai jānotur uz vietas un jāsamazina izdevumi.

Šeit balansēšana ir nepieciešama tādēļ, lai mēs varētu nodrošināt mūsu kredītspēju – kredītu atmaksāšanas spēju ne tikai valdībai, bet visiem, visiem kredītņēmējiem.

Tāpēc es tiešām aicinu gan pozīciju, gan opozīciju izskatīt mūsu priekšlikumu. Es domāju, ka laiks, kādā mēs nākam ar grozījumiem, ir adekvāts. Es mēģināju šeit vairāk vai mazāk parādīt, kāpēc mēs to darām tagad un kāds pamats to darīt ir tagad, vadoties no mūsu prognozēm un no to reālās izpildes. Aicinu atbalstīt šos grozījumus šā galvenā uzdevuma dēļ.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Paldies Ministru prezidentam Ivaram Godmanim.

Debatēs vārds finanšu ministram Atim Slakterim.

A.Slakteris (finanšu ministrs).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāja kungs! Ministru prezidenta kungs! Cienījamās deputātes un godātie deputāti! Es gribētu sākt tā personiski: cilvēka dzīvē, gluži tāpat kā valsts dzīvē, ir lielas un mazas lietas. Šo mērogu spilgti parādīja aizvadītā nedēļa. Tā nu liktenīgi un ļoti labi sakrita, ka mūsu Finanšu ministrijā, mums slīpējot un pārbaudot katru samazināmo skaitli budžetā, pa logiem no agra rīta līdz vēlam vakaram neapvaldāmi nāca iekšā Dziesmu svētki. Mēs pavērām logus plašāk. Ailēs un ciparos bija redzams, kā summējas problēmas, cik skaudrs būs šā gada ekonomiskais līdzsvars. Bet svētki runāja par lielākām dimensijām, kuras ailēs nav ierakstāmas. Tāds spēka apliecinājums ir reti kurai Eiropas tautai un reti kurai valstij, un paldies par šo spēku. Paldies no sirds!

Šis apliecinājums ir viens no svarīgiem fona faktoriem, kā dēļ es aicinu ar optimismu diskutēt un pieņemt šā budžeta grozījumus. Pirmo reizi budžets ir ar tik daudzām mīnusa zīmēm. Ar vislielāko samazinājumu visos atjaunotās neatkarības gados. Kāpēc šobrīd tā jārīkojas? Te nu es atkal gribētu runāt par lielajām lietām. Inflācija, iekšzemes kopprodukta kritums, globālā energoresursu un pārtikas preču sadārdzināšanās… Tie visi ir savstarpēji ietekmējoši, savstarpēji saistīti nelineārās

ķēdes faktori. Beidzot esam visi brīva kapitālistiska tirgus dalībnieki, un beidzot piedzīvojam to, kas šim tirgum ir tik ļoti raksturīgs. Manis pieminētās lielās problēmas ir skārušas praktiski ikvienu valsti, kura izvēlējusies šādu attīstības ceļu. Sliktā ziņa ir tāda, ka nav kādu vienu universālu zāļu pret šo problēmu kombinācijām, bet labā ziņa ir tā, ka ikreiz brīvā tirgus ekonomika ir ļāvusi atspirgt pēc analogiem satricinājumiem.

Un vēl viens labais faktors. Mēs esam Eiropas Savienības un NATO dalībvalsts. Šīs milzīgās struktūras stabilizē mūsu nākotnes izredzes. Mēs neesam vieni, bet mums jābūt pašiem. Neviens labāk par mums pašiem nenoteiks budžetam prioritātes, tāpēc man ir svarīgi to akcentēt. Es varu pieprasīt samazinājumu visam, bet tikai tā – un tas ir izdarīts –, lai tas saudzētu pensijas un pabalstus, lai tā būtu reālistiska attieksme pret veselības darbinieku un skolotāju algām. Tātad šī budžeta ietaupīšana notiek tādēļ, lai neciestu konkrētas iedzīvotāju grupas.

Es gribu jūsu uzmanību īpaši vērst uz to, ka sociālā budžeta palielinājums ir plānots 86,9 miljonu latu apmērā, teju 51 miljonu latu atvēlot vecuma pensiju palielinājumam un papildus nepilnus 6 miljonus – invaliditātes pensiju nodrošināšanai. Papildu līdzekļi paredzēti arī vecāku pabalstiem – 26,4 miljoni latu, maternitātes pabalstiem – 2,5 miljoni latu, slimības pabalstiem – 5,3 miljoni latu, bezdarbnieku pabalstiem – 6 miljoni latu. Dotācijas zaudējumu segšanai sabiedriskā transporta pakalpojumu sniedzējiem pieaugs par 10 miljoniem latu, līdzekļi akcīzes nodokļa atmaksāšanai zemniekiem par izlietoto dīzeļdegvielu ir palielināti par pusotru miljonu.

Procentu maksājumi. Studiju un studējošo kreditēšanai klāt dosim vēl 800 tūkstošus latu. Un joprojām pirmo klašu skolēniem būs brīvpusdienas.

Palielinājums ir paredzēts arī ekonomiskās darbības atbalstam, un es nekādi nevaru piekrist tukšajiem vārdiem, ka šie grozījumi esot vērsti pret valsts attīstību. Ja atbildīgs dārznieks izzāģē nokaltušos ābeles zarus, viņš nevēršas pret ābeles attīstību, kur nu vēl pret ražu. Nerealizēto un neakceptēto Eiropas fonda projektu valsts līdzfinansējuma atlikšana un svītrošana ir neattīstīto, iekavēto ideju „izzāģēšana", turpretī simtiem citi labi vai pat izcili projekti tiek turpināti. To realizēšana dod galveno ražu, kas vajadzīga mūsu ekonomikai, – pievienoto vērtību. Šajos projektos nav izsvītrots neviens cipars. Mēs protam atšķirt lielās lietas no mazajām.

Mums ir svarīgi turpināt valsts eksporta veicināšanu un uzņēmumu konkurētspējas uzlabošanu, kas jau tiek darīts ar attiecīgu atbalsta programmu, kura apstiprināta šajā valdībā un tiek realizēta ar Hipotēku bankas starpniecību. Savukārt zemais iekšzemes pieprasījums ir veicinājis ārējās tirdzniecības bilances uzlabošanos, un, lūk, tirgus pats savā ziņā palielina eksportu un mazina importu.

Strādājot pie budžetā paredzēto tēriņu samazināšanas, esmu vairākkārt norādījis uz nepieciešamību efektivizēt mūsu valsts pārvaldes institūciju darbu. Es negribu teikt, ka tam būs liela ietekme tieši uz šāgada budžetu, bet uz nākamā gada budžetu – noteikti. Arī aicinājums samazināt vakantās štata vietas tomēr jau ir devis rezultātus, un visās ministrijās, kā arī to padotībā esošajās iestādēs tas ir darīts. Tādā veidā mēs esam atraduši iespēju samazināt valsts pārvaldes aparātu par 493 vakantajām vietām, un kopā ar administratīvajiem un citiem izdevumiem tas viss patiesībā dod 58 miljonu latu ietaupījumu. Tomēr es esmu pārliecināts, ka, plānojot arī 2009.gada budžetu, mums būs ļoti nopietni jāatgriežas pie šā jautājuma, pārskatot ierēdņu un darbinieku skaitu, viņu slodzes un funkciju atbilstību veicamajiem uzdevumiem.

Bet arī šajā gadījumā es gribu uzsvērt: zāģēsim nokaltušos zarus, nevis ražojošos! Štata vietu skaitlisks samazinājums nav pašmērķis. Ir jāapzinās, ka tās nav likvidējamas bez valsts pārvaldes attiecīgo funkciju pārskatīšanas. Šādā veidā būtu veicināma ne tikai efektīvāka valsts pārvaldes darbība, bet arī efektīvāka finanšu līdzekļu izlietojuma kontrole un paveiktā darba novērtējums.

Valstij attīstoties un paplašinot savu dalību dažādās starptautiskajās organizācijās, iepriekšējos gados ir palielinājies valsts iestāžu ierēdņu un darbinieku skaits. Taču arī uzskatu, ka būtu maldīgi neievērot valsts pārvaldes aparāta palielinājuma negatīvās tendences, piemēram, paškritikas trūkumu un darba produktivitātes mehānisku, nevis kvalitatīvu pieaugumu.

Šis ir īstais brīdis domāt par inovācijām gan valsts, gan privātajā sektorā, par jaunu tehnoloģiju ieviešanu un būtisku darba ražīguma celšanu. Nauda, darbaspēks un tehnoloģijas – tās visas ir lietas, kuras jāmāk sasaistīt kopā arī jebkurā mazā valsts iestādē.

Vēlos uzsvērt, ka šis ir attīstības budžets. Mūsu izvērtējamie grozījumi nerada izmaiņas Latvijas ārējo saistību izpildē ne attiecībā uz starptautiskajām organizācijām, ne attiecībā uz līdzfinansējumu Eiropas Savienības projektos un Latvijas iemaksām Eiropas Savienības budžetā.

Es savu uzrunu pabeigšu ar līdzību par pašreizējo situāciju: bija negants pērkona lietus, kas pielēja pilnu Lielo estrādi ar ūdeni, bet pagāja pavisam neilgs brīdis, un sākās visskaistākais koncerts šajos svētkos.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Paldies finanšu ministram Atim Slakterim.

Debatēs vārds deputātam Krišjānim Kariņam. (*No zāles dep. J.Dobelis: „Tūlīt estrāde pielīs ar ūdeni!")*

A.K.Kariņš (frakcija „Jaunais laiks").

Godājamais priekšsēdētāja kungs! Premjerministra kungs! Kolēģi! Ministri! Man liekas, kopš jūsu apstiprināšanas šajā amatā tik daudz ministru vienlaikus nav bijis šajā Saeimas zālē.

Kādēļ mēs šodien visi esam sanākuši Saeimas zālē? Lai grozītu budžetu, lai samazinātu izdevumus, lai budžetā nerastos milzīgs iztrūkums un lai valdība kaut kā spētu izpildīt savas saistības pret pensionāriem un citiem valsts naudu saņemošajiem.

Faktiski mēs šodien esam sanākuši, lai līdz galam izstrēbtu… Ja mēs runājam tēlaini, kā jau divi iepriekšējie runātāji to pierādīja, mēs esam sanākuši, lai izstrēbtu to putru, kura jau pirms vairākiem gadiem tika ievārīta. Proti, kad pēc iestāšanās Eiropas Savienībā 2004. un 2005.gadā inflācija mūsu valstī sāka celties, mēs, daudzi politiķi – arī es tajā skaitā –, aicinājām un rosinājām ieviest dažādus mehānismus, lai šo inflāciju apkarotu, taču toreizējais premjerministrs notiekošo argumentēja tā, ka tā esot tikai tāda īslaicīga, varbūt nepatīkama bērnu apaukstēšanās slimība, jo gan jau viss būšot labi.

Šodien mums gadskārtējā inflācija ir virs 16 procentiem, budžeta ieņēmumi ir krasi samazinājušies, un mums tagad ir jāveic drastiski pasākumi, lai mazinātu budžeta izdevumus.

Domājot par šiem grozījumiem, es runāšu gan par to saturu, gan par formu. Es sākumā pateikšu pāris vārdu par formu. Proti, mēs visi labi zinām, ka valdība šos budžeta grozījumus pieņēma slēgtās sēdēs. Tas faktiski ir nebijis gadījums, kopš mūsu valdības sēdes laikam 2002.gadā kļuva atklātas, ka valdība, lai apspriestu to, kas notiks vai nenotiks ar nodokļu maksātāju naudu, par visiem šiem jautājumiem notur slēgtas sēdes.

Šodien es uzdevu jautājumu finanšu ministram par iemesliem, kāpēc ir šī slepenība saistībā ar budžeta grozījumu pieņemšanu. Un ministrs atbildēja: „Nē, tas jau ir tādēļ, lai ministri varētu brīvi izteikties, lai nebūtu, kā saka, tās aiztures. Lai varētu izteikt varbūt arī kādu skarbāku vārdu, lai tur

nebūtu preses pārstāvju, lai tur nebūtu citu novērotāju, kas varētu presē varbūt atspoguļot nelabvēlīgā gaismā kāda ministra izteikumu."

2003.gadā daudzi no mums arī toreiz strādāja Saeimā vai valdībā, un toreizējais premjers Repše pieņēma lēmumu, ka visiem ministriem ir jāsamazina savu ministriju izdevumi par 5 procentiem. Un toreiz, kā mēs atceramies, presē bija ļoti liels, kā saka, bezmaz vai skandāls. Toreiz runāja, ka ministri, kas tur bija… runāja par to, ka ministros parādīsies zvēri, kad viņi argumentēs, kāpēc viņiem ir vajadzīgi tādi vai citādi izdevumi. Un pat premjers – rets, varbūt pat nebijis gadījums mūsu valsts vēsturē – bija tikpat skarbs vai pat vēl skarbāks pret savas partijas ministriem nekā pret citiem… Kāpēc? Tāpēc, ka viņš saprata toreiz: ja ministrijas nesamazinās savus izdevumus, nebūs naudas, ko izmantot pensiju palielinājumam, kas tajā laikā bija nepieciešams, jo tajā laikā sociālais budžets bija ar deficītu *(No zāles dep. A.Rugāte: „Nekāda deficīta nebija tajā laikā!")*, nevis ar pārpalikumu. Tātad mēs varētu gaidīt – ja Godmaņa kungs ir noturējis slepenas sēdes –, ka ministri būs ļoti plēsušies, ka ministriju tēriņi būs krietni samazināti un ka tie būs pat vēl zemāki, nekā bija toreiz.

Bet tagad paskatīsimies uz faktiem. Apaļos skaitļos runājot, plānotie budžeta izdevumi 2008.gadā tika samazināti par 300 miljoniem latu, un ir divas pozīcijas, kur šī nauda tika ietaupīta. Faktiski tikai divas pozīcijas!

Tā pirmā pozīcija ir skaidri izlasāma skaidrojuma rakstā, kas nāk līdzi budžeta grozījumam; proti, tiek paredzēts samazināt līdzekļus Eiropas Savienības un pārējo ārvalstu finanšu palīdzības projektu finansēšanai aptuveni 155 miljonu latu apmērā. No 300 miljoniem latu 155 miljoni tiek ietaupīti uz attīstības projektu rēķina.

Kas notiek ar pārējiem 150 miljoniem latu? Ja mēs tagad skatāmies uz plānoto budžeta pārpalikumu, tad redzam, ka 2008.gadam mēs visi šeit apstiprinājām budžetu ar 161 miljona latu pārpalikumu. Turpretī šajos grozījumos mēs lasām, ka jaunais plānotais budžeta pārpalikums būs tikai 8 miljoni, – tātad otri 150 miljoni latu ir paņemti no plānotā budžeta pārpalikuma. Tādējādi viss tas, ko premjerministrs un finanšu ministrs stāsta, ka tur esot bijušas lielas debates, ka ministri ļoti cietuši… Paskatieties uz šīm sejām! Tur neviens nav saplēsies! Tur neviens nav neapmierināts! Tur es pat neredzu kādu negulējušu, jo tā nauda nav ņemta no ministriju budžetiem! Tā nauda ir ņemta no plānotā budžeta pārpalikuma un no Eiropas Savienības fondiem. Viss!

Ja mēs skatāmies, kas reāli ir paņemts no ministrijām, tad es aicinu visus ieskatīties mūsu valsts pārvaldes struktūrā. Vai jūs zināt, cik mums valstī ir ierēdņu vietu? Mūsu valstī ir teju 30 tūkstoši ierēdņu pa visām ministrijām. 30 tūkstoši! No visām šīm ierēdņu vietām maija beigās bija aizpildīti 27,5 tūkstoši vietu, tātad ir 2,5 tūkstoši lieku vietu.

Kolēģi! Tie no jums, kuri ir iedziļinājušies šajā dokumentā… Un es ticu, ka pat pozīcijas deputātiem nav bijis laika to izdarīt, jo, kā es saprotu, arī pozīcijas deputāti nav bijuši iesaistīti šajā procesā… Tas viss ir noticis Ministru kabinetā, un Saeimai tur nav nekādas daļas! Vai jūs zināt, cik ierēdņu vietu ir reāli likvidēts no 2,5 tūkstošiem? Es jums pateikšu šo skaitli: 17 vietas kopsummā par 130 tūkstošiem latu! Vārdu sakot, nekas nav izdarīts no tā, kas premjeram būtu bijis jāizdara. Viņam bija „jāžmiedz" valsts aparāts, jo valsts aparāts ir tas, kas noēd nodokļu maksātāju naudu. Bet ministri to nav darījuši! Viņi nav pildījuši savu uzdevumu! Viņi ir samazinājuši plānoto budžeta pārpalikumu, un viņi ir atteikušies no Eiropas Savienības līdzfinansējuma projektiem, kurus nevar realizēt.

Tātad tas, ka ir jāsamazina budžeta izdevumi, ir skaidrs. Tas mums visiem bija skaidrs jau aprīlī, kad mēs zinājām pirmā ceturkšņa rezultātus. Mēs zinājām, ka aptuveni 300 miljoni latu būs jāmazina, un tas ir tas, kas šodien tiek darīts. Pret to nav iebildumu, vienīgais iebildums ir tāds, ka tik vēlu to dara. Un šis iebildums no opozīcijas puses ir tāds, ka tad, ja mazina budžeta izdevumus, tas ir jādara

saprātīgi, tad tam būs arī efekts nākotnē. Mazinot līdzekļus uz budžeta pārpalikuma rēķina, tam būs īslaicīgs efekts, jo nākamgad tāda pārpalikuma vairs nebūs, no kurienes smelt naudu. Arī izdevumu mazināšanai uz Eiropas Savienības fondu apguves rēķina būs īslaicīgs efekts, jo – Dievs nedod! – mēs to naudu vispār varam neatgūst. Tas nozīmē, ka tie būs vēl vieni 150 miljoni, kuri turpmāk būs jāfinansē un kuri palielinās budžeta deficītu nākotnē. Ministri paši ir padarījuši sev grūtāku darbu, gatavojot jau 2009.gada budžetu.

Tātad vienoti tas bija jādara! Mūsu iebilde: tas bija jādara jau agrāk! Un arī avots, kur ir atrasti ietaupījumi, nav īstais avots. Šim avotam bija jābūt atsevišķajās ministrijās. Mēs varam redzēt, ka tajās slepenajās sēdēs, kur mēs nezinām, kas tur īsti notika, diez vai ir bijusi kāda villošanās, jo vai tad ministram ir kāda bēda par to, ka neapgūst kaut kādus tur abstraktus līdzekļus vai samazina budžeta pārpalikumu? Tas viņam neko nemaksā! Tas viņa ministrijas darbiniekiem neliedz naktī gulēt. Un, lūk, tas ir tas nepareizais! Mums ir jāiestājas par mūsu valsts aparāta ierēdņu štata vietu samazināšanu. Mēs zinām, ka tur ir 2,5 tūkstoši neaizpildītu vietu, un šajos budžeta grozījumos ministri ir pierādījuši, ka viņi spēj ietaupīt 130 tūkstošus latu no 300 miljoniem, samazinot 17 no 2,5 tūkstošiem ierēdņu štata vietu.

Vispār ņemot, šis ir nekvalitatīvi paveikts darbs! Mums tas nebūtu jāpieņem, bet būtu jāsūta ministriem atpakaļ, lai viņi kaut vai slēgtā un slepenā sēdē… kaut vai citā pilsētā, kuru mēs nezinām, šos grozījumus pārstrādā un tad lai nāk atpakaļ uz Saeimu ar dokumentu, kur ministriju tēriņi ir reāli ietaupīti un kur nodokļu maksātājiem no tā būtu arī kāds labums.

Es aicinu neatbalstīt šos budžeta grozījumus.

Paldies.

Sēdes vadītājs. Paldies.

Debatēs vārds deputātei Aijai Barčai.

A.Barča (Tautas partijas frakcija).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāja kungs! Ministru prezidenta kungs! Ministri! Cienījamās deputātes un godātie deputāti!

Es vēlos runāt par konstruktīvākām lietām. Noklausoties Kariņa kunga ļoti emocionālo uzstāšanos, es vēlos vēstīt, ka nav nekādu problēmu, lai iegūtu materiālus un skatītos līdzi dokumentiem, kādi tiek gatavoti ministrijās un Ministru kabinetā, veidojot nākamā gada budžetu vai arī izdarot grozījumus šāgada budžetā.

Vēlos jums, kolēģi, pastāstīt, ka Sociālo un darba lietu komisija šodien skatāmos grozījumus 2008.gada budžeta likumā skatīja savā 3.jūlija sēdē. Mēs komisijā izteicām savu viedokli par Labklājības ministrijas iesniegtajiem dokumentiem un budžeta grozījumiem šāgada budžetā par vairāk nekā 2 miljoniem latu. Sociālo un darba lietu komisija rada iespēju un sadarbībā, protams, ar Labklājības ministriju izdiskutēja vairākas pozīcijas, kuras šodien mums iesniegtajā likumprojektā ir ņemtas vērā.

Un nu runāsim pavisam konkrēti. Beidzot šāgada budžeta grozījumos mēs varam redzēt, ka tiks sakārtoti divi sociālās aprūpes centri. Turklāt abos šajos sociālās aprūpes centros ir bijis ugunsgrēks. 2006.gada 26.augustā ugunsgrēks bija sociālās aprūpes centrā „Iļģi", kuram šāgada budžeta grozījumos papildus tiek piešķirti vēl 84 tūkstoši 564 lati. Bet otrais sāpju bērns Latvijā ir sociālās aprūpes centrs „Reģi". Nu beidzot par 500 tūkstošiem latu Labklājības ministrija varēs sākt

bērnudārza rekonstrukciju Gudenieku pagastā. Sociālo un darba lietu komisija šo abu sociālās aprūpes centru jautājumu ir skatījusi vairākkārt, pieaicinot arī pašvaldības, pieaicinot šo abu centru direktorus, un es Sociālo un darba lietu komisijas vārdā varu izteikt gandarījumu, ka nu tas beidzot tiek izdarīts.

Arīdzan tehniskiem palīglīdzekļiem cilvēkiem ar invaliditāti tiek novirzīti vairāk nekā 1,2 miljoni latu, lai varētu vairāk iepirkt šos tehniskos palīglīdzekļus, kompensatorās ierīces, lai Tehnisko palīglīdzekļu centrs varētu labāk apkalpot klientus un lai ievērojami samazinātos rindas pēc iepriekš minētajiem tehniskajiem palīglīdzekļiem.

Vēl šāgada budžeta grozījumos ir piešķirti 145 tūkstoši latu līgumorganizācijām, kas pašreiz ir uzņēmušās to cilvēku aprūpi, kuriem ir veselības garīga rakstura traucējumi, bet kurus diemžēl nav iespējams ievietot valsts sociālās aprūpes centros.

Vēl es varētu komisijas vārdā izteikt gandarījumu par to, ka arīdzan 40 tūkstoši latu šāgada budžeta grozījumos ir paredzēti to bērnu rehabilitācijai, kuri cietuši no vardarbības, kad ir bijuši ļoti smagi gadījumi, par kuriem ierosināti krimināprocesi. Pašreiz nevienam, es domāju, nav noslēpums, ka valstī vardarbība ģimenēs aug, ka ir bijuši sevišķi smagi šādi gadījumi.

Un vēl, lūk, papildus kaut vai neliela nauda. Tie ir 22 725 lati cilvēkiem ar garīga rakstura traucējumiem, kuri pēc viņu iepriekšējas sagatavošanas no sociālās aprūpes centriem tiek pārcelti uz mājām ar grupveida dzīvokļiem, jo mums ir jāņem vērā tas, ka Latvija piedalījās Eiropas Reģionālās attīstības fonda veiktajā projektā un ka mums šā projekta darbība ir jānodrošina vismaz piecus gadus.

Godātie kolēģi! Vēlos šodien komisijas vārdā teikt paldies Finanšu ministrijai un finanšu ministram Atim Slaktera kungam par izpratni. Sociālo un darba lietu komisija saka paldies par atbalstu likumprojekta grozījumu izstrādē Finanšu ministrijas valsts sekretāram Mārtiņam Bičkovska kungam un it sevišķi valsts sekretāra vietniekam Jānim Šinta kungam.

Komisijas vārdā vēlos teikt paldies labklājības ministrei Ivetai Purnei par sadarbību, valsts sekretāram Ringoldam Beinarovičam par iesaistīšanos šajā mūsu nopietnajā darbā sava atvaļinājuma laikā un jaunajai Finanšu departamenta direktorei Indrai Kārkliņas kundzei. Protams, paldies par atbalstu un sapratni arī Ministru prezidentam Ivaram Godmanim.

Sociālo un darba lietu komisijas sēdē mēs šodien konceptuāli atbalstījām šos grozījumus un komisijas lēmumu iesniedzām atbildīgajai komisijai – Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijai. Līdz ar to šodien komisijas vārdā aicinu Saeimu atbalstīt grozījumus likumā „Par valsts budžetu 2008.gadam" pirmajā lasījumā.

Sēdes vadītājs. Paldies.

Debatēs vārds deputātei Annai Seilei.

A.Seile (partijas „Pilsoniskā Savienība" frakcija).

Godātie deputāti! Ministri un pārējie klātesošie! Šodien mēs skatām valsts budžeta grozījumus. Jau 2007.gadā iesākās ekonomikas atdzišana, un tagad tā turpinās arī 2008.gadā, bet inflācija turpina augt, un tāpēc vairākām tautsaimniecības nozarēm ir raksturīga stagnācija. Turklāt atsevišķās nozarēs, piemēram, būvniecībā, lauksaimniecībā, lauksaimniecības produktu pārstrādē un mežsaimniecībā, kā arī lauku tūrismā, ir vērojama lejupslīde.

Degvielas un citu enerģētikas resursu cenu pieaugums visiznīcinošāk ietekmē mazos un vidējos uzņēmumus. Tas visiem ir skaidrs. Kredītresursu sadārdzinājums ir apgrūtinājis to kredītu atmaksāšanu, kas bija paņemti ar nolūku modernizēt ražotnes vai iegādāties tehniku. Ir iestrēgusi jaunu ražotņu veidošana un esošo paplašināšana. Optimistiskās gada budžeta pieauguma prognozes nav piepildījušās.

Uzņēmējdarbībā ir ieslēdzies izdzīvošanas režīms, un tāpēc ir likumsakarīgi, ka ir samazinājušies arī ieņēmumi valsts budžetā. Pārtikas cenu pieaugums vairumā gadījumu tomēr nespēs segt produkcijas ražošanas un pārstrādāšanas izmaksas. Kredītu izsniegšanas iesaldēšana apstādināja ne tikai nekustamā īpašuma tirdzniecību, bet arī ražojošo uzņēmumu attīstību.

Arī lielu uzņēmumu, piemēram, Jelgavas un Liepājas cukurfabrika, darbības pārtraukšana ir valsts budžeta ienākumos radījusi lielu robu.

Visgrūtāk izdzīvot, protams, ir nelielajām ražotnēm attālākajos valsts novados.

Tieši šo iemeslu dēļ, manuprāt, šāgada budžeta grozījumu koncepcija būtiski atšķiras no līdzšinējās prakses. Agrāk nodokļu ieņēmumu pieaugums pēc pirmā pusgada tika dāsni sadalīts pēc koalīcijā esošo partiju ieteikuma. Šogad tas tā pagaidām nav.

Kādas galvenās iezīmes var saskatīt šāgada budžeta grozījumos? Manuprāt, būtiskākie momenti ir šādi: Ministru kabinets ir spiests ievērot taupības režīmu, budžeta grozījumos precizējot ministriju un citu valsts institūciju līdzekļu pārdali starp programmām un apakšprogrammām. Vislielākais budžeta līdzekļu samazinājums ir arī Eiropas Savienības un pārējo ārvalstu finanšu palīdzības projektiem – ir runa par vairāk nekā 162 miljoniem latu. Salīdzinājumā ar šiem projektiem pavisam nelielu summu veido solītais finansējums štata vietu likvidēšanai. Varēja izmantot arī daudz lielākus resursus, samazinot birokrātisko aparātu uz pusi, kā tas ir vērojams, piemēram, Vides ministrijā, kur tiek stipri samazināts vides inspektoru štata vietu skaits.

Vērtējot nodokļu ieņēmumus gada pirmajos piecos mēnešos, ir redzams, ka plānoto līmeni ir pārsnieguši tikai ieņēmumi no iedzīvotāju ienākuma nodokļa (pārsnieguši par 10,4 miljoniem latu) un sociālās apdrošināšanas iemaksas (pārsniegušas par 77 miljoniem latu). Realitātei ir jāskatās acīs!

Iztrūkums tiek plānots arī uzņēmumu ienākuma nodokļa izpildē. Tas 2008.gadā attiecībā pret plānoto tiek samazināts par 31 miljonu latu. Tātad iepriekšējās optimistiskās prognozes nav piepildījušās.

Bet ieņēmumi no pievienotās vērtības nodokļa, kādi tika plānoti? Tie nav pieauguši par 256 miljoniem latu. Ir iztrūkums!

Analizējot budžeta līdzekļu samazinājumu atsevišķām nozarēm, bažas izraisa finansējuma samazinājums atsevišķām institūcijām, piemēram, Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam, Valsts kontrolei, Satversmes tiesai un Iekšlietu ministrijai, it īpaši samazinājums Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestam.

Labklājības ministrijā sakarā ar sociālās apdrošināšanas speciālā budžeta iemaksu pieaugumu ir bijis iespējams atsevišķās apakšprogrammās palielināt izdevumus: par 39,6 miljoniem latu – valsts pensiju speciālajā budžetā, un par 47,9 miljoniem latu – apakšprogrammā „Invaliditātes, maternitātes un slimību speciālais budžets".

Tomēr samazināti ir izdevumi vecuma pensiju izmaksām. Tas tiek skaidrots ar to, ka notiek drūzmēšanās pie debesu vārtiem – 6624 pensionāri vairs nedzīvo virs zemes. Un tas neliecina par labiem pensionāru dzīves apstākļiem.

Toties par 7,2 miljoniem latu tiek palielināti plānotie izdevumi nodarbinātības speciālajā valsts budžetā.

Varbūt tomēr vajadzēja rūpīgi izvērtēt kritērijus, pēc kādiem tiek šie pabalsti piešķirti nestrādājošiem cilvēkiem.

Satiksmes ministrijā ir palielinātas par 10 miljoniem latu sabiedriskajam transportam dotācijas, kas paredzētas pārvadātāju zaudējumu segšanai. Šī summa, mūsuprāt, ir stipri par mazu, ir nepieciešams lielāks atbalsts. Satiksmes ministrijas budžetā varēja izdarīt rūpīgākus grozījumus.

Finanšu ministrijā paredzēts palielinājums par 1,5 miljoniem latu, lai nodrošinātu akcīzes nodokļa atmaksu par izlietoto dīzeļdegvielu zemes apstrādei. Arī šī summa ir pārāk maza. Un nav palielināta likme atmaksai par 1 hektāru.

Tālāk. Es domāju, ka tas ir labs darbs: par 1 miljonu latu ir palielināti budžetā plānotie līdzekļi neparedzētiem gadījumiem un ārkārtas situāciju seku novēršanai, jo šogad tik tiešām laikapstākļi ir visai draudīgi.

Kopumā jāteic, ka šie budžeta grozījumi, protams, ir nepieciešami, bet termiņš, kādā tie bija sagatavojami, netika ārkārtīgi rūpīgi apsvērts. Un, ja tiks noteikts ļoti īss termiņš priekšlikumu iesniegšanai, tad, protams, partijas „Pilsoniskā Savienība" frakcijas deputāti nevarēs atbalstīt šo budžeta projektu otrajā lasījumā.

Paldies par uzmanību!

Sēdes vadītājs. Paldies.

Debatēs vārds deputātam Visvaldim Lācim.

V.Lācis (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Cienījamais Saeimas priekšsēdētāj! Ministru prezident! Ministri un kolēģi!

Priekšpusdienā es, tāpat kā deputātu vairākums, uzskatīju, ka balsojumā jāatbalsta šo budžeta grozījumu izskatīšana steidzamības kārtībā. Taču, starpbrīdī detalizētāk iepazinies ar šiem budžeta grozījumiem, es nolēmu, ka kāpšu tribīnē un balsojumā par budžeta grozījumiem šoreiz atturēšos.

Proti, es uzzināju, ka Īpašu uzdevumu ministra sabiedrības integrācijas lietās sekretariātam tiek piešķirti vēl joprojām miljoni – 2,3 miljoni latu!

Ko tad mēs īsti saprotam ar vārdu „integrācija"? Kas ir integrācija lielākās daļas Eiropas sociologu un vēsturnieku izpratnē? Es varu apgalvot to, varētu pierādīt ar faktiem, ka ar integrāciju mēs saprotam: kāda tauta, kas ir minoritāte, ienācēji, iebraucēji, imigranti kādā zemē, saprot – pilnībā saprot! – pamatnācijas domāšanas veidu. Var nepiekrist, bet saprot!

Kāda tad ir situācija Latvijā? Grāmatā, ko pagājušajā gadā izdevusi Valsts prezidenta kancelejas Valsts valodas komisija, mēs lasām, ka 50 procenti Latvijas krievu un krievvalodīgo nemāk ne vārda latviski un nerunā latviski un – mēs jau to zinām, un arī tur tas ir uzsvērts – izvairās runāt latviski. Tas ir teikts šajā grāmatā! Šāda 2,3 miljonu latu piešķiršana integrācijas lietu sekretariātam – tā nav pat izšķērdēšana, tā ir naudas zemē nomešana, jo nekāda integrācija nenotiek. Paskatīsimies, kas tad ir integrācija, mūsdienu izpratnē, šeit – Latvijā? Godīgi sakot, vairākumam politiķu un politisko partiju tāda nav iespējama un nepastāv. Proti, šeit, Saeimā, sēž man blakus kolēģis deputāts Jakovs

Pliners, kurš nupat ir izteicies, ka esot laiks izbeigt runāt par latvisku Latviju. Mēs, deputāti, visi esam bijuši ārzemēs, un arī es esmu bijis – gan pirms šīs Saeimas, gan tagadējās Saeimas laikā. Plinera kungs, Krievija ir krieviska, Zviedrija ir zviedriska, Lietuva ir lietuviska, Francija ir franciska – un tā tālāk! Un Dziesmu svētki pierādīja, ka latviska Latvija ir bijusi, ir un būs! Jūs dziļi maldāties.

Latvija tāda nebūs tikai tad, ja mēs atbalstīsim šo maldīgo integrāciju – integrāciju, kura nenotiek. Šeit, Saeimā, divus gadus sēdēdams (nu jau būs divi gadi tūlīt), es esmu redzējis, ar kādu naidu pret latviešu tautu un Latvijas valsti izturas daļa no divu prokrievisko partiju deputātiem. Jūs kopā ar Kabanovu piestiprinājāt pie šīs tribīnes Svētā Jura ordeņa lentītes un, kā advokāts Grūtups pareizi norāda, liels vairums demonstrētāju jau 9.maijā izgāja ielās ar tām…

Sēdes vadītājs. Lūdzu, runājiet par budžetu!

V.Lācis. … ar tām pašām lentītēm. Jūs savu naidu pret Latviju parādījāt. Un par jums balso, par abām partijām balso, ne tikai desmitiem tūkstošu, bet simtiem tūkstošu cilvēku. Nu par kādu integrāciju var runāt! Nu kādēļ mēs izliekamies?... Nu kādēļ mēs zemē nometam naudu – dodam un vēlreiz dodam naudu šim sekretariātam, kurš vispār jālikvidē?!

Tālāk. Kas tad ir tie mūsu lielākie integrētāji? Nils Muižnieks, Ilze Brands-Kehre, Sergejs Kruks. Un pēdējo nedēļu avīzēs ļoti inteliģenti cilvēki, kuri nekad nav tikuši uzskatīti par radikāliem, dod atbildi uz šo jautājumu. Profesore Dace… acumirklī aizmirsās uzvārds, bet to var atrast presē… Tas ir par budžeta grozījumiem,… ka nevajag mums dot no budžeta līdzekļiem naudu šiem mērķiem… (*No zāles dep. J.Dobelis: „Pareizi, pareizi, Visvaldi!”)*… ir pateikusi, ka radio ar lielu naidu uzstājies viens no pazīstamākajiem integrētājiem – Sergejs Kruks. Ar lielu naidu! Un nupat Ventspils augstskolas profesors Juris Baldunčiks ir atklāti presē pateicis, ka viņš esot dzirdējis, kā, ārzemniekiem klātesot, „slavenais” (pēdiņās) integrētājs Nils Muižnieks… un arī Brands-Kehre ar lielu naidu atkal izsakās par mūsu tautu un mūsu valsti. Un tas viss notiek ar šā sekretariāta palīdzību!

Jākaunas jau arī Latvijas Universitātei, jo tur ir nodibināts speciāls institūts un Nils Muižnieks, šis integrētājs, šis Latvijai naidīgais cilvēks, saņem lielu algu, būdams šā institūta direktors.

Es esmu veltīgi mēģinājis radio un televīzijas raidījumā „Panorāma” tikt, esmu lūdzis abu plašsaziņas līdzekļu vadītājus, lai nosēdina mani uz pusstundu pie Eiropas ģeogrāfiskās kartes kopā ar Nilu Muižnieku un Ilzi Brands-Kehri un ka es tad pierādīšu, ka Eiropā neviena minoritāte, kas dzīvo blīvi, kompakti kādā citā valstī – blīvi, kompakti, bet ārpus savas valsts teritorijas, pamatnācijas valsts teritorijas, – nav nekad integrēta, bet ir varmācīgi asimilēta. To var pierādīt, skatoties uz visu Eiropas pašreizējo valstu vēsturi, arī to valstu vēsturi, kuras neietilpst Eiropas Savienībā, – no Maltas līdz pat Nordkapam. Un mēs šeit izliekamies, ka mēs it kā neredzam, ka tā tas viss nav!…

Šeit ir, kā jau es reiz teicu no šīs tribīnes, ļoti inteliģents jauns cilvēks – Nils Ušakovs…

Sēdes vadītājs. Es atvainojos… Lāča kungs, mēģiniet vairāk runāt par budžetu un par skaitļiem! Jūsu viedoklis par integrāciju mums ir apmēram skaidrs.

V.Lācis. Jūs atkal, cienījamais Saeimas priekšsēdētāj, man neļaujat… Es esmu šo divu gadu laikā ievērojis, ka esmu vienīgais, kam neļaujat runāt… ja nemaldos, tagad jau ceturto reizi. Tas, ko es saku, taču ir par budžetu! Es mēģinu jūs pārliecināt, ka mums nav jāizšķiež tie miljoni. Tas tieši par to ir! Es pierādu, kādi ir šie mūsu integrētāji un kādi ir tie deputāti, kas šo integrāciju veicina, šo prokrievisko partiju deputāti. Nu tas taču ir tieši par lietu! Kā tad var bez argumentiem nākt tribīnē un vienkārši pateikt – nedodiet?!… Nu tad taču tam nebūtu nekāda pamatojuma…

Sēdes vadītājs. Es atvainojos, nesniedziet savas uzstāšanās motivāciju! Runājam par budžetu. (*No zāles dep. A.K.Kariņš un dep. I.Rībena: „Lai izsakās!")*

V.Lācis. Mums ir katram sava izpratne par lietu. Mums ir katram sava izpratne par lietas būtību. (*No zāles dep. J.Dobelis: „Brīvību Lācim!")* Diemžēl tās atšķiras.

Sēdes vadītājs. Lūdzu ievērot kārtību zālē.

V.Lācis. Otrs jautājums. Par valodu jau mēs runājām. Otrs jautājums. Integrācijas vienīgais iespējamais veids ir pasaules uztvere, kopīga ideju uztvere, ko mēs, latvieši, varam saukt par vēsturi. Kāda tad ir šo prokrievisko partiju pārstāvju attieksme pret Latvijas vēsturi? Šajās divās komisijās, kurās es strādāju, šeit, Saeimā, mēs jau esam to dzirdējuši. Ārsts Golubovs, inteliģents, gudrs cilvēks, komisijas sēdē ir pateicis un arī šeit, Saeimas zālē, ir pateicis, ka nekāda okupācija nekad neesot bijusi. Tāpat viņi kategoriski noliedz, ka ir bijis kaut kāds krievu tautas vai tā saucamās padomju tautas terors pret latviešiem un noziegumi. Mēs taču to zinām. Kā tad tas neskar integrācijas jautājumu? Tas skar!

Sēdes vadītājs. Es vēlreiz atkārtoju: mēs runājam par budžetu, nevis par integrāciju.

V.Lācis. Es… Labi, es redzu, ka jūs nevēlaties dzirdēt. Es beigšu. (*No zāles dep. A.K.Kariņš: „Runājiet!")* Bet tūlīt tomēr pateikšu vēl kaut ko.

Mēs vienmēr ar zināmu nicinājumu, pat ar lielu nicinājumu, runājam par sievietēm, kas pārdod savu miesu, un sakām, ka tā ir prostitūcija. Viens zviedru rakstnieks, Nordbergs, ir pateicis skaistus, patiesus vārdus, ka tajā pašā laikā, kad mēs runājam ar nicinājumu par sievietēm, kas pārdod savu miesu, mēs negribam redzēt, ka notiek dvēseļu prostitūcija. Šeit, šajā namā, arī notiek nepārtraukti dvēseļu prostitūcija. Par latviešu tautas dvēselei svarīgiem jautājumiem jūs jau nedrīkstat runāt. Ja jūs to darāt, tad jūs nerunājat par lietu.

Lūk, kā es skatos uz šo jautājumu. Daudz savādāk, nekā jūs skatāties.

Sēdes vadītājs. Lāča kungs, es jums aizrādu par deputāta ētikas pārkāpumu.

V.Lācis. Nedosim nevienu santīmu, nevienu latu šim integrācijas lietu sekretariātam!

Paldies par uzmanību! *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Paldies.

Debatēs vārds deputātam Jurim Sokolovskim.

J.Sokolovskis (PCTVL frakcija).

Godātie kolēģi! Kad mēs apspriedām ekonomisko situāciju valstī, es no šīs tribīnes runāju par cipariem, par prognozēm. Diemžēl es nesagaidīju atbildi, kāpēc mūsu prognozes ir tik neveiksmīgi formulētas, ar tik lielām kļūdām.

Atgādināšu, ka pagājušā gada oktobrī, kad mēs pieņēmām šāgada budžetu, mums izdalīja tādu krājumu, lai mēs varētu pieņemt pareizo lēmumu, un tur ir rakstīts, ka 2008.gadā vidēji inflācija samazināsies līdz 6,3 procentiem. Tagad tā ir 17,5 procenti. Kļūda ir 37 procentu apmērā.

Tālāk. Tanī pašā krājumā jeb sējumā ir teikts, ka būs IKP pieaugums – 7,5 procenti. Tāda bija prognoze. Ko mēs tagad redzam? Ir 3,3 procenti. Kļūda ir 43 procentu apmērā.

Ir arī prognozēts, ka būs bezdarba līmeņa samazinājums…

Godātie kolēģi! Tā mēs pieņēmām šāgada budžetu, un tieši tāpēc mēs tagad esam spiesti grozīt to.

Labi, tātad varam ieskatīties tajā dokumentā, kuru tagad saņēmām.

Pievienotās vērtības nodoklis. Samazinājums… Tātad ir 2008.gada plānā samazinājums – grozījums… Samazinājums ir 17 procenti. Tas nozīmē, ka, plānojot šāgada budžetu, tika izdarīta kļūda, neparedzot un neņemot vērā ļoti svarīgus faktorus – pasaules konjunktūru, iekšējos procesus, un tā tālāk. Tātad 17 procenti – tāda ir starpība. Vieglo automobiļu un motociklu nodoklis – mīnus 36 procenti… Nu ko? Pirms gada nevarēja pat paredzēt, ka šādas tendences varētu būt. Godmaņa kungs teica, ka mēs varot paredzēt tikai tad, ja, teiksim, nav liela kāpuma un nav arī liela samazinājuma. Ka tikai tad mēs varot paredzēt un plānot. Bet kādā veidā mēs varam uzbūvēt septiņstāvu māju, ja mēs būvējam šo ēku purvā?

Labi, turpināsim.

Dabas resursu nodoklis – 19 procenti… Kļūda. Kas to prognozēja? Nenodokļu ieņēmumi – mīnus 11 procenti… Statistika ir tāda… Tātad tur ir standartkļūda, bet šeit ir aprēķina kļūda. Un tāpēc mums nav uzticības arī šim dokumentam. Mēs nevaram uzticēties šim dokumentam, tāpēc ka mums rokās ir iepriekšējā gada dokuments, iepriekšējā gada prognoze, kura neizpildās. *(No zāles dep. V.A.Krauklis: „Bet pensijas vajag!")*

Godātie kolēģi! Kādreiz Fordam pajautāja: „Ko jūs darīsiet, ja jūsu strādnieki pārpildīs plānu?" Viņš atbildēja tā: „Es atlaidīšu tos, kuri šo plānu sastādīja."

Un tagad man ir priekšlikums – sākt šos grozījumus ar Finanšu ministriju un atlaist tos cilvēkus, kuri sastādīja šādus dokumentus.

Sēdes vadītājs. Paldies.

Debatēs vārds deputātei Ingrīdai Circenei.

I.Circene (frakcija „Jaunais laiks").

Cienījamais Prezidij! Premjera kungs! Ministri un kolēģi! Šodien mums ir tāda nopietna tēma – par budžetu. Taču iepriekšējo runātāju teiktais bija ar romantisku ievirzi un ar salīdzinājumiem, un es mēģināšu turpināt tajā pašā stilā.

Mūsu algas var būt gan simts latu, gan tūkstotis latu, gan desmit tūkstoši latu. Kas ir daudz, un kas ir maz? To nosaka nevis naudas daudzums, bet gan prasme, kā mēs to tērējam. Un to pašu mēs varam attiecināt arī uz budžetu.

Ir saimnieces, kas savām ģimenēm tūlīt pēc algas dienas liek galdā cepešus un kaviāru, bet dienu pirms nākamās algas – vien makaronus un ceptus kartupeļus. Līdzīgi ir ar Latvijas budžetu pēdējo gadu laikā.

Kad Latvijā attīstījās ražošana un pieauga kopprodukts, tad algas strauji palielinājās – nesamērīgi ar padarītā darba vērtību un efektivitāti. Nedz banku ekspertu ieteikumi, nedz kaimiņzemes Igaunijas

piemērs ar pozitīvu budžeta pārpalikumu nekavēja Kalvīša valdības ministrus spiest pedāļus grīdā, jo tuvojās vēlēšanas un koalīcijas partijām pozitīvisma kampaņas neļāva apstāties.

Lielākā problēma ir abu premjeru, gan bijušā premjera Kalvīša kunga, gan pašreizējā premjera Godmaņa kunga, nespēja pārredzēt spēles laukumu kopumā un izprast, kas jebkurā sabiedrībā ir tās prioritātes, bez kurām var zust jēga pārējām nozarēm. Ja nebūs veselības un ja nedzims bērni, tad nevajadzēs nedz Īpašu uzdevumu ministra elektroniskās pārvaldes lietās sekretariātu, nedz Kultūras ministriju.

Ko tas nozīmē – prasīt visām ministrijām vienādi samazināt izdevumus? Nedz premjers Godmaņa kungs, nedz finanšu ministrs Slaktera kungs, izstrādājot šāgada budžetu, nav gada sākumā redzējuši, ka, piemēram, Zemkopības ministrija vairāk nekā 3,2 miljonus latus ir ieplānojusi tukšām štata vietām, biroja preču un inventāra iepirkumiem. Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijā valsts sekretāra vietnieku un viņu padomnieku štatu samazināšana kopā ar centrālā aparāta izdevumu samazināšanu dod ietaupījumu 1,6 miljonu latu apmērā.

Par šiem grozījumiem daudzās sadaļās varu teikt tā, ka tie ir klaja formalitāte, neuzņemoties atbildību par sekām, ko tie nodarīs.

Neliels piemērs varētu būt Bērnu un ģimenes lietu ministrija un Baštika kungs, kurš kaismīgi gan no tribīnes, gan no kanceles aizstāv bērnu tiesības. Taču, vai, pārtraucot finansēt uzticības tālruni no varmācības cietušajiem bērniem, šie 20 tūkstoši latu būs tie, kuri glābs šīs valsts budžetu? Vai tiešām nevarēja atrast iespēju neiepirkt kādu preci vai neizremontēt kādu telpu par šo niecīgo summu, nevis liegt bērniem iespēju saņemt neatliekamu palīdzību? Vai tiešām, samazinot par 45 tūkstošiem „Jaunatnes politikas valsts programmu" un par 884,5 tūkstošiem latu finansējumu uzturlīdzekļu fondam, valsts varēs uzņemties politisku atbildību par mūsu bērniem un jauniešiem?

Attiecībā uz pārējo. Vai Godmaņa kungs un Slaktera kungs ārstējas ārzemēs, ja ne viens, ne otrs no viņiem nav pamanījis, ka šāgada laikā benzīna cena ir pieaugusi par 25 procentiem, elektrības cena ir pieaugusi par vairāk nekā 30 procentiem? Drīz būs cenas kāpums gāzei un apkurei. Veselības aprūpes uzturēšanas izdevumi oficiāli ir pieauguši par 14,5 procentiem. Tiek slēgtas nodaļas, jo nav iespējams nodrošināt personāla aizvietošanu atvaļinājuma laikā. Ir ātrās medicīniskās palīdzības punkti, kur ir palikusi tikai viena brigāde, un tur ir slēgtas durvis, kad šī brigāde ir izsaukumā. Vai tiešām arī šajā nozarē vajag samazināt budžetu?

Ja 1,1 miljons latu, ko kultūras ministre maksā saviem ārštata padomniekiem piemaksām un prēmijām, jau gada sākumā, nevis šodien… ja tie būtu novirzīti un pārplānoti veselības aprūpes nozarei, tad papildus varētu iegādāties degvielu vairāk nekā 125 tūkstošiem kilometru, lai apkalpotu mūsu iedzīvotājus.

Veselības aprūpei, lai tā spētu veikt savas pašreizējās funkcijas, reāli vajag divreiz vairāk naudas – divreiz lielākus līdzekļus. Tāpēc ir ļoti žēl, ka veselības ministrs Eglīša kungs ir piekritis samazināt esošos līdzekļus, lai būtu „labais zēns".

10.jūlijā Ministru kabineta ārkārtas sēdē tika skatīts likumprojekts par grozījumiem 2008.gada valsts budžetā, kas paredz Veselības ministrijai ieekonomēt apmēram 1,6 miljonus latu. „Esmu gandarīts, ka Ministru prezidents un finanšu ministrs ņēma vērā mūsu iebildumus," saka Eglīša kungs, būdams veselības ministrs. Šis citāts attiecas uz to faktu, ka budžets netika samazināts vēl vairāk. Taču neviena vārda nav par to, ka veselības aprūpe ir absolūtā krīzes situācijā, tāpēc budžeta grozījumos būtu nepieciešams iedalīt papildu līdzekļus inflācijas rezultātā samazinātajam pakalpojumu apjomam.

Igaunijā, kur inflācija ir 11–12, nevis 17,7 procenti, budžeta izdevumi tiek samazināti par veseliem 8 procentiem, taču ārstu algas tur ir pāri par 1000 latiem par vienu normālu darbalaika slodzi, kas ir divreiz vairāk nekā Latvijā.

Saglabājot dzejiski romantiskās noskaņas, man ir jāsaka tāpat, kā teica Slaktera kungs: „Kad pienāks latviešiem tie laiki, ko citas tautas sen jau redz?" Ne velti klasika saglabā savu vērtību cauri gadsimtiem.

Paldies.

Sēdes vadītājs. Paldies.

Debatēs vārds deputātei Silvai Bendrātei.

S.Bendrāte (frakcija „Jaunais laiks").

Cienījamie kolēģi! Tas, ko mēs šodien apspriežam šajā Saeimas Sēžu zālē, ir šāgada budžeta grozījumi – vasaras grozījumi – ar domu savilkt ciešāk jostas. Tāpēc vajadzētu būt lielākai uzmanībai, klausoties, ko kolēģi šeit saka, jo pat tad, kad izskan atšķirīgi viedokļi, ir vērts tos uzklausīt. Arī šaubas par to, kas budžeta grozījumos ir ietverts.

Cienījamie kolēģi, ministri un premjerministra kungs! Ieviešot taupīšanas režīmu un pasliktinoties situācijai valsts ekonomikā, pēc būtības valdības lēmums ir pareizs lēmums. Tomēr tas nav izdarāms nedz viegli, nedz vienkārši. Tomēr jautājums ir tikai šāds: kā šis taupīšanas režīms tiek īstenots un kuri tēriņi tiek ierobežoti?

Kādu pieeju problēmas risināšanai valdība ir radusi? Diemžēl nākas secināt, ka 2008.gada vasarā izdarītie budžeta grozījumi tomēr paredz taupīt uz sociāli aizsargājamo sabiedrības slāņu rēķina, jo sociālā budžeta pārpalikums *(No zāles dep. K.Leiškalns: „Uzkrājums tas ir, ne pārpalikums!")* joprojām tiek izmantots pamatbudžeta vajadzībām – pamatbudžeta izdevumu segšanai un pamatbudžeta deficīta dzēšanai. Un mēs jau zinām, par ko ir runa, tāpēc nav svarīgi, vai es to saucu tā vai citādi.

Tiek plānots, ka valsts sociālā budžeta pārpalikums arī šajā gadā joprojām būs ievērojami liels – tie būs 246 miljoni latu. Atgādināšu, ka kopumā valsts sociālā budžeta rezerve jau tagad ir 830 miljonu latu liela. Laikā, kad pievienotās vērtības nodokļa, uzņēmumu ienākuma nodokļa un citu nodokļu ieņēmumi nepildās, sociālās iemaksas jau ir apsteigušas plānoto, un gada piecos mēnešos tās ir bijušas 109,1 procentu lielas.

Sociālo un darba lietu komisijai, intensīvi strādājot pašai un piespiežot aktīvāk strādāt arī labklājības ministri, speciālistus un valdības vadītāju, jau ir izdevies iestrādāt šāgada budžeta grozījumos vairākus ļoti būtiskus priekšlikumus, par kuriem arī Sociālo un darba lietu komisijas priekšsēdētāja šeit minēja. Atgādināšu, ka mēs esam tiešām gandarīti par to, ka beidzot ir izdevies… ka beidzot varbūt izdosies atrisināt normālas dzīvošanas jautājumu tiem speciālās aprūpes iestādes „Reģi" pansionāta iedzīvotājiem, kuri cieta ugunsgrēkā, un ka būs iespējams adekvāti samaksāt par sniegtajiem pakalpojumiem aprūpes iestādēm, kā arī vairāk palīdzēt no vardarbības cietušajiem bērniem un arī tiem cilvēkiem, kuriem ir nepieciešami tehniskie palīglīdzekļi.

Un visi šie priekšlikumi tiks īstenoti no Labklājības ministrijas šāgada budžetā atrastajiem ietaupījumiem, no rezerves, kuru bija iespējams pārdalīt. Vairāk šogad tiks tērēts arī citām sociālajām vajadzībām. To paredz jau likumos iestrādātie priekšlikumi.

Tomēr es esmu nākusi tribīnē, lai atgādinātu – kārtējo reizi atgādinātu! – , ka sociālā budžeta ieņēmumu sekmes dod iespēju nolīdzināt arī būtisku parādu pret 372 tūkstošiem pensionāru. Tas ir neizpildītais solījums par 40 santīmu piemaksu pie pensijas par katru līdz 1996.gadam uzkrāto darba stāža gadu. Bija solīts to maksāt jau no šāgada 1.janvāra, bet tā tiek maksāta tikai no 1.jūnija. Un šis piecu mēnešu parāds, pēc Labklājības ministrijas sniegtās informācijas, ir 13,7 miljoni latu. Un to ir iespējams atlīdzināt, ņemot vērā sociālā budžeta ievērojamo pārpildi, kura – es atgādināšu – ir 245 miljoni latu šajā gadā. Un tas tiek ļoti gaidīts kaut vai tāpēc – kā mēs to zinām –, ka jau rudenī celsies apkures cenas, un tad šī naudiņa būs īpaši vajadzīga. Tāpēc „Jaunais laiks" uzskata, ka šāds papildinājums būtu iestrādājams jau šajos, 2008.gada, budžeta grozījumos, lai vecajiem ļaudīm ir mierīgs prāts, gaidot rudeni. Un mēs šādu priekšlikumu arī iesniegsim.

Mēs ļoti ceram, ka šis priekšlikums otrajā, galīgajā, lasījumā tiks atbalstīts, lai arī „Jaunais laiks" varbūt varētu mainīt savu attieksmi pret šiem budžeta grozījumiem.

Sēdes vadītājs. Paldies.

Debatēs vārds deputātam Artim Kamparam.

A.Kampars (frakcija „Jaunais laiks").

Godātais priekšsēdētāja kungs! Cienītie kolēģi! Es redzu, ka ilgstošā, jau stundu garā, budžeta apspriešana ir tik ļoti nogurdinājusi daudzus deputātus, ka viņi ir palikuši izklaidīgi un nodarbojas ar citām lietām, nevis ar budžeta apspriešanu. (*No zāles dep. J.Dobelis: „Nu tad nekāp tribīnē!")*

Un tomēr, kolēģi, es gribētu jūs pārliecināt par to, ka budžets tiešām ir samērā interesanta lasāmviela, it īpaši šogad. Un tas tā ir varbūt nevis tāpēc, ka tur iespējams sameklēt kādus jaunus Latvijas valsts attīstības virzienus vai kādus interesantus problēmu risinājumus, teiksim, atsevišķās nozarēs, bet gan tāpēc, ka tas dod iespēju analizēt un saskatīt to metodi, kuru Finanšu ministrija un valdība ir izmantojusi, lai paslēptu vai izceltu atsevišķas lietas. Tāpēc, varbūt gari nerunājot, es tomēr gribētu pieskarties divām, manuprāt, diezgan būtiskām lietām.

Pirmā lieta – ieņēmumu prognoze. Kolēģi, es domāju, ka nav jābūt lielam ekspertam, lai to saprastu. Pagājušā gada rudenī, septembrī, kad šī ieņēmumu prognoze, it īpaši attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli, bija stipri, stipri optimistiska, maigi izsakoties, mēs visi redzējām un dzirdējām gan mūsu pašu ekonomikas ekspertu, gan arī Rietumu kolēģu prognozes par to, kāds būs 2008.gads un kādi varētu būt budžeta ieņēmumi. Un tomēr šie ieņēmumi toreiz tika prognozēti ļoti lieli.

Otra lieta. Izdevumu daļa, protams, tika pielāgota šiem ieņēmumiem, prognozēm un, protams, vēlmei mums beidzot tikt pie budžeta ar pārpalikumu. Līdz ar to ir viena lieta, par kuru varētu valdību arī paslavēt. Tiešām, ja mūsu budžeta pārpalikums bija plānots 152 miljoni, tad šajos budžeta grozījumos šie 8,2 miljoni, manuprāt, tiešām ir tāda lieta, ko valdība ir darījusi pareizi, raidot signālu mūsu Rietumu kolēģiem, ka Latvijā tomēr ir finanšu disciplīna un atbildīga fiskālā politika, līdz ar to saglabājot kaut nelielu, bet tomēr pārpalikumu.

Trešā lieta, kas, manuprāt, vairs nav tik pozitīva un kas būtu ļoti nopietni pārdomājama. Kolēģi, pavērosim, kā ir būvēta ieņēmumu prognoze iepriekšējam gadam! Šeit acīs ļoti duras viena īpaša programma Finanšu ministrijā ar kodu 41.08.00, kur sākotnēji tika plānoti 411 vai gandrīz 412 miljonu latu lieli izdevumi un līdz ar to arī ieņēmumi. Šī programma ir paredzēta Eiropas struktūrfondu pārdalei, sadalei un visām citām tām lietām, kas ir saistītas ar Latvijas attīstību visās nozarēs. Un, kā šobrīd to redzam, tad šī ideja – ielikt šo lielo summu tieši Finanšu ministrijas sadaļā – ir bijusi tāda, ka atkarībā no nozaru ministriju paveiktā, no to čakluma un spējas katrai no tām jau grozījumos pārdalīt to summu, ko nu kura ir spējusi savā programmā ieplānot.

Tātad – ko mēs redzam? Mēs redzam, ka tiešām atsevišķas ministrijas ir spējušas papildus jau ieplānotajām struktūrfondu apguves naudām piesaistīt sev papildu naudu. Piemēram, šoreiz tiešām ir jāpaslavē Zemkopības ministrija, kura ir pieprasījusi papildus 96 miljonus latu jau ieplānotajam no šīs te 41.08.00 programmas. Jāpaslavē arī Ekonomikas ministrija, kura valsts atbalsta politikas ieviešanai papildus pieprasījusi 14,9 miljonus latu jau iepriekš plānotajam. Tāpat pietiekami labi ir strādājusi Izglītības un zinātnes ministrija, bet atsevišķās lietās – arī Labklājības ministrija.

Ko mēs redzam pie kopējā fondu līdzekļu naudas samazinājuma 155 miljonu latu apmērā? Kam ir paņemta lauvas tiesa? Lauvas tiesa – 83 miljoni latu – ir paņemta Satiksmes ministrijai mūsu ceļu un dzelzceļu turpmākajai attīstībai, lai gan viens no valdības galvenajiem uzdevumiem, prioritātēm un funkcijām ir nodrošināt valsts infrastruktūru, iespēju cilvēkiem nodarboties ar sev vajadzīgām lietām, arī ar uzņēmējdarbību, un nodrošināt savas sociālās vajadzības. Līdz ar to infrastruktūra ir tā sfēra, kas, manuprāt, mūsu attīstībai ir visnepieciešamākā. Tomēr mēs redzam, ka tieši šie 83 miljoni kaut kādu iemeslu dēļ šobrīd no šīs 81.04.00 slēptās programmas Finanšu ministrijā nav pārdalīti. Šeit man ir vairāki jautājumi. Es nezinu… Droši vien kāds no jums atbildēs, kāpēc tie nav pārdalīti, bet es te redzu trīs skaidrojumus. Pats populārākais noteikti būtu tāds: „Eiropas Komisija ir vainīga! Eiropas Komisija nav apstiprinājusi mūsu kvalitatīvi izstrādātos projektus un kaut kādā veidā birokrātiski tos novilcinājusi, bet mēs tos noteikti turpināsim nākamgad." Īsti neticu tam, kolēģi! Nezinu tādus gadījumus, ka tās ministrijas, kuras patiešām kvalitatīvi sagatavo savus projektus, Eiropas Komisija kaut kā bremzētu. Es domāju, ka diez vai šis attaisnojums būs vietā.

Otra lieta. Ja mēs, kolēģi, tīri tehniski nesaplānosim budžeta ieņēmumus tik precīzi, kā gribētos, bet turpināsim šos projektus arī nākamgad, tad radīsies ļoti interesants jautājums: kur nākamgad mēs ņemsim naudu, lai Latvijas valsts līdzfinansētu šos projektus, kopumā tērējot šos 83 vai 155 miljonus latu.

Vai tiešām kādam ir ilūzija, ka nākamajā gadā Latvijas ekonomika attīstīsies straujāk? Es domāju, ka, visticamāk, nākamais gads tiešām būs stagnācijas gads, ja pat ne krituma gads. Līdz ar to šie 155 miljoni, ko mēs šogad neesam ieguldījuši līdzfinansējumā Eiropas Savienības struktūrfondos, kas domāti tieši ceļu un dzelzceļa infrastruktūras attīstībai, pēc vairākiem gadiem var skart mūs kā bumerangs ar neizbūvētu infrastruktūru vai ko citu, kas valdībai būtu visnepieciešamākais.

Tā ka, kolēģi, manuprāt, ir ļoti nopietna viela pārdomām. Droši vien jūs jautāsiet: „Jā, bet kur tad „Jaunais laiks" piedāvā ņemt līdzekļus, ja sanāk tik liels kritums?" Atbilde ir vienkārša un diezgan skaidra. Jau vairākkārt no šīs tribīnes esmu teicis: „Latvijas Valsts mežiem", valsts uzņēmumam, kas tērē valsts, nevis šā uzņēmuma resursus – Latvijas koksni, pagājušajā gadā peļņa bija 96 miljoni latu, no kuriem budžetā ir iemaksāti tikai 32 miljoni. Tādējādi, manuprāt, vismaz 50 miljoni latu, pat ar pārpalikumu „Latvijas Valsts mežiem", būtu jāizlieto mūsu nākotnes, arī to cilvēku, kuri ir saistīti ar mežiem, attīstībai un labklājībai.

Trešā lieta, kolēģi! Tas, ka mēs esam radījuši ilūziju, ka tiek samazināti budžeta bāzes izdevumi tieši attiecībā uz nozarēm, tā tiešām šobrīd ir fikcija. Šie izdevumi varētu tikt samazināti vēl daudz vairāk un nestu vēl lielāku labumu, un varētu tikt efektīvāk izmantoti.

Manuprāt, ja vajag izvēlēties, kam noņemt naudu – mūsu attīstībai un infrastruktūrai vai tomēr birokrātijai un ministriju tēriņiem, tad es piedāvātu, lai arī cik grūti tas būtu, ņemt līdzekļus no ministru tēriņiem un no birokrātijas.

Paldies, kolēģi!

Sēdes vadītājs. Paldies.

Cienījamie kolēģi! Tuvojas laiks, kad mums būtu nepieciešams doties pārtraukumā, bet Saeimas Prezidijs ir saņēmis ierosinājumu turpināt Saeimas sēdi līdz brīdim, kamēr pirmajā lasījumā būs izskatīti grozījumi 2008.gada valsts budžetā. *(No zāles: „Piekrītam!")*

Pašreiz debatēs ir pieteikušies vēl 3 deputāti. Vai kādam ir iebildumi pret to, ka mēs turpinām sēdi bez pārtraukuma? *(No zāles: „Nav!")* Iebildumu nav. Sēde tiek turpināta bez pārtraukuma.

Debatēs vārds deputātam Kārlim Šadurskim.

K.Šadurskis (partijas „Pilsoniskā Savienība" frakcija).

Godātie kolēģi! Godātā Latvijas valdība! Šķiet, ikvienam šajā zālē sēdošajam ir skaidrs, ka šāgada budžets pagājušā gada nogalē tika sastādīts pilnīgi atrauti no dzīves realitātes… Jā, tikai daudzi varbūt to neatzīs, taču saprot jau visi…

Kā kolēģis Sokolovskis jau norādīja, kļūda līdz 40 procentiem prognozē – tas, protams, ir analfabētisms. Taču Sokolovska kungs kļūdās, runādams par to, ka būtu jāsoda tie, kuri šos skaitļus ir valdībai sagādājuši, jo diemžēl vainīga šeit ir politiskā vadība, kas ierēdņiem lika rakstīt muļķības, nevis lika profesionāli strādāt.

Finanšu ministrs Slakteris runāja ļoti tēlaini. Atļaujiet arī man savu uzstāšanos sākt ar kādu līdzību.

Ja ir jāsamazina ķermeņa masa, jebkurš mediķis ieteiks ievērot diētu. *(No zāles dep. K.Leiškalns: „Turbo diētu!")* Diemžēl premjers un valdības locekļi iesaka nogriezt galvu jeb, kā Slaktera kungs tēlaini teica, izgriezt ābelei nokaltušos zarus.

Es, kolēģi, runāšu tikai par diviem Latvijas ābelei „nokaltušajiem zariem" – par izglītību un zinātni. Izdevumi izglītības un zinātnes ministrijas programmām ir samazināti vairāk nekā par procentu. Valdība ir nolēmusi samazināt naudu pedagogu profesionālās meistarības pilnveidei, kas jau tagad ir nabadzīga. Ja šos līdzekļus izmantotu tikai 32 tūkstoši mūsu vispārējās izglītības pedagogu, tad sanāktu apmēram ap 15 latiem uz vienu pedagogu. Kādu gan mūsu bērnu izglītību mēs varam gaidīt, ja skolotāju intelektuālajai un profesionālajai attīstībai gadā atvēlēsim par 15 latiem mazāk?

Ir paredzēts samazināt dotāciju Valsts speciālās izglītības centram, kura redzeslokā ir bērni ar īpašām vajadzībām.

Valdība paredz samazināt naudu vispārējās izglītības kvalitātes vērtēšanai. Tātad ne tikai profesionālā pilnveide, bet arī izglītības kvalitāte nav šīs valdības prioritāte.

Valdība grib samazināt atbalstu vienai no reitingu tabulas augšgalā esošajām augstskolām – Rīgas Ekonomikas augstskolai.

Valdība paredz samazināt naudu Akadēmisko programmu aģentūrai, zinātniskās darbības attīstīšanai un infrastruktūras nodrošināšanai gan augstskolās, gan koledžās. Samazinājums, skaitot kopā, ir apmēram 1,4 miljoni latu.

21.programma – ar 35 miljoniem pedagogu darba samaksas paaugstināšana vispār ir izslēgta. Algas paaugstinājums šogad par 13 procentiem nesedz pat inflāciju. Līdz ar to augstskolās strādājošo pedagogu reālā darba samaksa samazinās, kā to uzsver arī izglītības darbinieku arodbiedrība.

Arī profesoru algai piesaistītā zinātnē strādājošo alga līdz ar to samazinās – tātad alga samazinās arī zinātniekiem.

Valdība ir vērsusies arī pret valsts valodu. Proti, visa 4.programma „Valsts valodas politika un pārvalde" ir samazināta par 3 procentiem. Visvairāk no samazinājuma ir cietusi valsts valodas attīstība, jo vairāk nekā puse līdzekļu šai apakšprogrammai ir noņemta.

Un nu esam nonākuši pie galvenā kauna traipa šajos izglītības un zinātnes budžeta grozījumos.

Valdība taupa, samazinot izdevumus zinātnes 5.programmai par vairāk nekā 1,401 miljonu latu. Kārtējie izdevumi zinātnei vien ir samazināti par 5,285 miljoniem. Atlīdzība zinātniekiem tikai šajā programmā vien ir samazināta par 3,211 miljoniem latu. Tas nu, manuprāt, ir neprāts un negods valstij!

5.programmas apakšprogrammai 05.01.00 „Zinātniskās darbības nodrošināšana" nauda ir samazināta teju par miljonu latu.

Programmai „Dalība Eiropas Savienības pētniecības un tehnoloģiju attīstības programmās" līdzekļi samazināti par 15 procentiem, samazinot 6.programmas ietvaros „Sadarbība Eiropas Savienībā" finansējumu par vairāk nekā 12 procentiem.

Uz tirgu orientētie pētījumi jeb lietišķā zinātne vispār cietusi – tās finansējums samazināts par 34 procentiem.

Pēc mana ieskata, ir pārkāpts Zinātniskās darbības likums, proti, šā likuma 33.panta norma, kas paredz, ka Ministru kabinets, iesniedzot likumu par valsts budžetu, paredz ikgadēju finansējuma pieaugumu zinātniskajai darbībai, kas nav mazāks par 0,15 procentiem no iekšzemes kopprodukta, līdz valsts piešķirtais finansējums zinātnei sasniedz 1 procentu no kopprodukta. Tas nozīmē, ka valdībai vispār nav tiesību iesniegt budžeta grozījumus, kas samazina naudu zinātnei, pirms nav sasniegts šis 1 procents.

Pie esošā kopprodukta šim palielinājumam, jau iesniedzot likumu par valsts pamatbudžetu, vajadzēja būt ap 22,5 miljoniem latu, no kuriem tikai 3,3 miljoni būtu latviešu nodokļu maksātāju nauda. Tātad jau kopš gada sākuma parāds zinātnes attīstībai ir bijis 19,2 miljoni, bet tagad šis parāds tiek vēl vairāk palielināts.

Un šeit jāpiebilst, ka tas ir teikts ne tikai Latvijas likumos. Tādi ir arī Eiropas Savienības Lisabonas stratēģijas izpildei apstiprinātie Barselonas kritēriji. Tātad tās ir mūsu starptautiskās saistības, nemaz nerunājot par 2006.gada maija Eiropas Savienības lēmumu par finansējuma sniegšanu studiju attīstībai universitātēs, kurš paredz tam vismaz 2 procentus no iekšzemes kopprodukta. Taču pie mums divus gadus nav šajā ziņā darīts pilnīgi nekas.

Liela daļa augstskolu rakstveidā atbalstīja manu priekšlikumu – ietvert Augstskolu likumā normu, kas būtu līdzīga tai, kas ir Zinātniskās darbības likumā, – fiksētu finansējuma palielinājumu studijām. Diemžēl finanšu ministrs Slakteris 2.jūlijā kategoriski šos priekšlikumus noraidīja (arī rakstiski).

Godātie kolēģi! Mums ir jātaupa! Mums ir jāsavelk josta. Bet mums kādreiz taču būs arī jādzīvo normālā Eiropas valstī. Neticu, ka mēs spēsim panākt Eiropas attīstītās valstis, ja taupīsim uz to pozīciju rēķina, kuras nosaka nākotnes attīstību. Un viena no šīm pozīcijām – ceru, ka jūs man piekritīsiet, – ir augstākā izglītība. Īslande jau 2003.gadā 1,5 procentus no iekšzemes kopprodukta tērēja studijām. Turpretim Latvijā līdz 2003.gadam nemitīgi samazināja budžeta naudu augstākajai izglītībai, finansējums nokritās pat līdz 0,5 procentiem.

Godātie kolēģi! Jau 2003.gadā terciārajā izglītībā Lietuva ieguldīja pāri par 1 procentu, Grieķija – 1,3 procentus, Somija – 2 procentus, ASV – 3 procentus no iekšzemes kopprodukta.

Kolēģi! Ja kāds strādnieks strādā ar ekskavatoru un mūsu strādnieks turpat blakus – ar lāpstu, tad, lai cik ātri mūsējais to vicinātu, viņš to pirmo nepanāks!

Kolēģi! Šīs ir pozīcijas, kuras taupības labad ir jāpalielina, nevis vēl jāsamazina. Rēķinot augstākās izglītības izdevumus uz vienu studentu, uz vienu iedzīvotāju (procentos no iekšzemes kopprodukta), no 123 valstīm Latvija ir 10.vietā, skaitot no sliktā gala. Mums priekšā – lūdzu, ieklausieties! – ir pat tādas valstis kā Laosa, Kirgizstāna, Salvadora, Urugvaja… Godātie kolēģi, mūsu attīstības tempi atpaliks arī no šo valstu attīstības tempiem!

Kolēģi! Jā, jūs sacīsiet, ka laiki ir grūti, nu ko lai dara, jātaupa pat uz izglītības un zinātnes rēķina, jāizgriež ābelei nokaltušie zari… Taču šajos budžeta grozījumos ir arī kāda, es teiktu, pikanta detaļa. Laikā, kad valdība runā par piespiedu pasākumiem, jostas savilkšanu, ministriju vakanču likvidēšanu (ir pat, kā kolēģis teica, 17 vakances atradusi), izglītības un zinātnes ministre tomēr uzskata, ka kāda no budžeta pozīcijām esot tik svarīga, ka tā ir jāpalielina. Kā jūs domājat, kas tā ir par programmu? Protams, nozares vadības izdevumi tiek palielināti par vairāk nekā 10 procentiem jeb 0,756 miljoniem latu! Kas dabū visvairāk naudas klāt Izglītības un zinātnes ministrijas programmās? Nav grūti uzminēt. Programma 06.08.00, apakšprogramma „Centrālais aparāts". Ministrijas centrālajam aparātam ir finansējuma palielinājums par teju 20 procentiem.

Cienījamie kolēģi! Dziļi simboliski ir tas, ka mums piedāvā grozījumus, ar kuriem tiks pirmo reizi Latvijas vēsturē panākts, ka Izglītības un zinātnes ministrijas ierēdniecības centrālā aparāta uzturēšanas izdevumi ir lielāki nekā, piemēram, apakšprogramma 03.03.00 – „Zinātniskās darbības attīstība un infrastruktūras nodrošināšana augstskolām un koledžām" (visā valstī kopumā). Viens centrālais aparāts nu ir par dažiem latiem bagātāks!

Tādi ir skaitļi. Minēto katrs var izlasīt pievienotajos dokumentos. Un te nu vairs nav ko runāt par ierēdņu skaita samazināšanu! Vismaz izglītības jomā priekšroka dota ierēdniecības izdevumu palielināšanai, samazinot naudu zinātnei.

Kolēģi! Es aicinu šos grozījumus atdot atpakaļ valdībai pārstrādāt, jo es uzskatu: ja piedāvātais projekts tiktu pieņemts, būtu liels kauns zinātnei.

Un nobeigumā vēršos pie jums, Slaktera kungs. Šoreiz laikam jūsu pieminētais āzis, kas iecelts par dārznieku, ir nevis izzāģējis ābelei nokaltušos zarus, bet nograuzis vēl negatavos ābolus.

Kolēģi! Manuprāt, ir laiks nomainīt āzi.

Paldies par uzmanību. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Debatēs vārds deputātei Inai Druvietei.

I.Druviete (partijas „Pilsoniskā Savienība" frakcija).

Saeimas priekšsēdētāja kungs! Ministru prezidenta kungs! Kolēģi! Mēs ļoti labi saprotam, kāpēc nepieciešami šie budžeta grozījumi, kas vērsti tā samazināšanas virzienā. Un mēs ļoti labi saprotam, ka tas ir grūts uzdevums. Es negribētu būt ministra vietā, kuram tas jādara. Tomēr ir radušies vairāki jautājumi, kas neļauj šos grozījumus pieņemt ar optimismu, Slaktera kunga vārdiem runājot.

Mēs ļoti labi saprotam, ka visas ministrijas ir vienlīdzīgas, visi ministri ir vienlīdzīgi, bet ir tomēr atšķirība starp nozarēm. Un atkal, runājot Slaktera kunga vārdiem, mums ir jāizšķir, kas mēs esam. Mums jārīkojas pašiem, un mums nav nevienam jāļauj noteikt savas prioritātes. Un tāpēc es tomēr uzdrošināšos apgalvot, ka valstī ir nozares, par kuru attīstību ir pirmām kārtām atbildīgs Ministru

prezidents un finanšu ministrs. Protams, tās ir jau agrāk pieminētās – izglītība, zinātne un arī valsts valoda kā identitātes uzturētāja. Un tieši tāpēc Izglītības un zinātnes ministrijai šajā budžeta samazināšanas skrējienā piedalīties tomēr vajadzētu ar zināmu ierobežojumu, ņemot vērā tieši šīs ministrijas ārkārtīgi stratēģisko attīstības virzienu. Tas tā nav noticis – pieci procenti tāpat kā visiem… Bet paskatīsimies, kur tad šie pieci procenti ir noņemti!

Neatkārtošu to, ko teica kolēģis Kārlis Šadurskis. Taču pēc tā, ko es redzu budžetā, man vismaz tuvākā pusgada laikā (es ļoti ceru, ka ne ilgāk) īsti negribētos ne no šīs tribīnes dzirdēt, ne arī avīzē lasīt tos vārdus par zināšanu sabiedrību, par bērniem – mūsu nākotni, par izglītību kā Valsts prezidenta un valdības prioritāti. Jo budžetā jau mēs redzam pilnīgi pretējo.

Ir jāsaprot, ka ikviens lats, kuru mēs tagad ietaupām uz izglītības un zinātnes rēķina, pēc gada, diviem, pieciem gadiem un pilnīgi noteikti pēc desmit gadiem mums izmaksās vismaz desmit vai pat simt reizes dārgāk. Jo mēs taču neveidojam gluži vienkārši patērētāju masu. Mēs veidojam intelektuālu sabiedrību, mēs veidojam domājošus cilvēkus. Un galu galā – mēs esam nevis patērētāju kopums, bet gan nācija ar savu intelektuālo potenciālu un savu identitāti. Un, ja nu šīs nozares tiek atzītas par šiem nokaltušajiem zariem (labi, es saprotu, tas teiciens nebija tā domāts, bet, protams, tomēr ieies vēsturē), tad mums ir jādomā, ko tad mēs īsti gribam panākt. Jo iedragātu ekonomiku var atjaunot. Labi, neizremontēsim kādu ēku vai nenoasfaltēsim ceļu šogad, izdarīsim to nākamgad vai pēc diviem gadiem. Bet ja mēs aizlaidīsim atmatā izglītību… Muļķībai ir tendence akumulēties. Neizglītoti vecāki izaudzinās neizglītotus bērnus, mums būs aizvien grūtāk nodrošināt mūsu studentu kvalitāti. Līdz ar to skolās ienāks mazāk izglītotu skolotāju, un šis burvju rats griezīsies no jauna. Pašlaik mēs esam apgriezuši tieši tās nozares, kas nupat ir sākušas atsperties. Atcerēsimies, cik skaistus vārdus mēs no šīs tribīnes teicām par to, ka beidzot ir pieņemts noteikts finansējums zinātnei, augstākajai izglītībai! Tagad esam to nobremzējuši – un lai Dievs dod, ka tikai uz pusgadu. Neceru!… Un vai jūs zināt, kura nozare ir procentuāli cietusi visvairāk? Ne ministrija, bet nozare. Tā ir valsts valodas politika. Atkārtoju vēlreiz – procentuāli visvairāk ir cietusi valsts valodas politika! Vismaz man, analizējot budžetu, neizdevās atrast otru tik nozīmīgu jomu, kuras jau tā nelielais finansējums būtu apcirpts tik jūtami. Labs signāls, kuru mēs sūtām! Atkal mēs teiksim šos skaistos vārdus par identitāti, par valodas skaistumu, par vērtīgumu, par mums kā latviešiem? Par dziedātājtautu? Par mūsu valodas saknēm? Teikt jau mēs varam. Bet jārēķinās ar to, ka finansējums ir nogriezts tieši tām iestādēm, kuras atbild par valodas attīstību. Tātad nebūs daudz jaunu grāmatu, nebūs aicinājumu latviešiem celt pašapziņu – tādu aicinājumu kā tā kampaņa, kuru mēs vakar varējām redzēt Latvijas televīzijā: „Latvieti, runā latviski! Latvieti, domā, kā runā!" Paši no sevis mēs to atcerēsimies? Var jau būt.

Kā attīstās valoda? Pašreiz – ar tulkojumu starpniecību. Gribam to vai ne, lielākā daļa jēdzienu ienāk no Eiropas Savienības līdz ar Eiropas Savienības dokumentu tulkojumiem. Kam nogriezts finansējums? Tulkošanas un terminoloģijas centram. Tātad iztiksim bez tulkojumiem latviešu valodā? Visi protam runāt angliski, franciski. Jā, kāpēc ne? Bet tad nu nebrīnīsimies, ka, runājot par mūsu valodas attīstību, mums nebūs ar ko palepoties Eiropas Savienības daudzvalodības komisāra priekšā!

Un līdz ar to atliek secināt, ka mēs neprotam izšķirt, kuras ir šīs lielās un mazās lietas mūsu valsts budžetā.

Mēs būtu ar mieru, Slaktera kunga vārdiem runājot, pabrist šos dubļus kādu laiku, ja pēc tam tik tiešām mūs sagaidītu pasaulē skaistākais koncerts. Pārlieciniet mani, ka tas tā būs un ka tas ir tikai uz laiku!

Jo, es atkārtoju vēlreiz, iedragātu identitāti atjaunot tikpat kā nav iespējams. Šie ir jautājumi, par kuriem ir jādomā diendienā un diemžēl arī jāmaksā diendienā. Jo mazāks ir valodas runātāju skaits,

jo vairāk par to ir jāmaksā un jo cītīgāk šis darbs jādara, nevienu brīdi mēs to nedrīkstam atstāt novārtā. Eiropas Savienībā ir pieņemts tā sauktais Esko Aho ziņojums par zināšanu trīsstūra attīstību: izglītība, zinātne, inovācijas. Ziņojums ir visai birokrātisks, bet tā nobeigums ir emocionāls. Aho vēršas pie Eiropas sabiedrības ar vārdiem: dariet to, kamēr nav par vēlu!

Un es arī aicinu atgriezties pie šīm pozīcijām. Tie ir tikai nepilni simts tūkstoši. Godmaņa kungs, aicinu atjaunot finansējumu valsts valodas iestādēm, kamēr, piedodiet, nav par vēlu!

Paldies par uzmanību. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Paldies.

Debatēs vārds deputātam Vladimiram Buzajevam. *(No zāles dep. J.Dobelis: „Vai dieniņ!")*

V.Buzajevs (PCTVL frakcija).

Cienījamie klātesošie! Apspriežamajā dokumentā mēs redzam uzņēmumu ienākuma nodokļa un PVN iekasēšanas straujo samazināšanos salīdzinājumā ar plāniem un iedzīvotāju ienākuma nodokļa, kā arī sociālās apdrošināšanas iemaksu palielināšanos.

Ko tas praktiski nozīmē? Tas nozīmē pilnīgu mūsu tautsaimniecības attīstības stagnāciju. Un mēs redzam arī to, ka mūsu valsts iedzīvotāju algas un citi ienākumi nav nodrošināti ar rūpniecības vai citu nozaru attīstību. Praktiski pēdējos divos gados tautsaimniecības attīstība ir redzama tikai uz papīra, uz cenu paaugstinājuma rēķina. Un mūsu preces nebūt nav spējīgas konkurēt tirgos tuvākajā nākotnē, un būs vēl sliktāk. Ir nepieciešams meklēt kādu izeju no esošā stāvokļa. Kur, interesanti, valdība meklē šo izeju?

Nu, pirmkārt, it kā samazina vakantās vietas ierēdņiem. Teiksim, Tieslietu ministrijā tika samazinātas tikai 7 vakances. Un budžeta izdevumu samazināšana ir galvenokārt saistīta ar to, kā mēs reizēm izlietojam Eiropas fondu naudu.

Kā mēs redzam nākotni? Šeit jau runāja par to, kas ir, no valdības viedokļa, pirmām kārtām upurējams. Ja mēs tiešām domājam par nākotni, tad tas, ka samazina par 6 procentiem programmu „Zinātniskās darbības nodrošināšana", man vispār nav saprotams.

Mēs samazinājām par 12 procentiem arī līdzekļus programmai „Bērnu un ģimeņu stāvokļa uzlabošana", par 13 procentiem samazinājām asignējumus pozīcijai „Jaunatnes politikas valsts programma", un tā tālāk.

Varbūt mēs domājam par kultūras attīstību? Arī programma „Kultūras infrastruktūra" samazināta gandrīz par vienu trešdaļu, neskatoties uz to, ka ar Nacionālās bibliotēkas celtniecību viss ir kārtībā un tur samazinājums ir nulle.

Var runāt arī par dažādiem citiem dīvainiem samazinājumiem. Un Druvietes kundze varētu teikt, ka tikai ar valsts valodas jomu, it īpaši ar sodīšanas politiku, viss ir kārtībā, jo Valsts valodas centra finansējums samazināts tikai par 300 latiem jeb par vienu desmito daļu procenta. Tas ir vismazākais samazinājums, vismazākā no visām vainām, kuras es atradu šajā lielajā budžeta dokumentā.

Varbūt mēs gribējām stiprināt tiesisku valsti? Tad kāpēc mēs samazinājām par 3 procentiem visus attiecīgos tiešos finansējumus, kaut gan gadiem ilgi neizskatītu lietu ir tūkstošiem?

Kāpēc mēs par 6 procentiem samazinām Satversmes tiesas finansējumu?

Ņemot vērā pēdējos Ministru kabineta iekārtas likuma grozījumus, kas nupat tika nodoti Saeimai, es saprotu, ka, pēc valdības uzskata, Satversmes tiesa tikai kaitē un traucē normāli valdīt.

Ja jau runājam par tieslietām, tad jāpiemin arī tas, ka par 6 procentiem samazināts arī Starptautiskās tiesas pārstāvniecības programmas finansējums. Ko tas nozīmē? Vai mums ir šeit tādi panākumi? Kā visiem zināms, valdība citu pēc citas zaudē tiesas prāvas Eiropas Cilvēktiesību tiesā, un jāmaksā arī kompensācijas.

Tātad ir ļoti interesantas prognozes.

Varbūt mēs gribējām, teiksim, izlīdzināt reģionu attīstību? Bet programma īpaši atpalikušo reģionu attīstībai ir gandrīz pilnīgi likvidēta – par 74 procentiem!

Gribu tikai saprast, vai šī prognoze, kuru mēs ar balsu vairākumu pieņemsim šodien, ir pamatota. Es redzu, ka prognozes autori gribētu pamatbudžeta deficītu likvidēt uz sociālās apdrošināšanas iemaksu uzkrājumu rēķina. Viņi aizmirsuši par 23.augusta referendumu, kas tiek rīkots sakarā ar likumu „Par valsts pensijām".

Ja referendumā tomēr zaudētāja būs nevis tauta, bet valdība, tad visu šo budžetu varēs droši ievietot tuvākajā miskastē. Sakarā ar to ir laiks arī domāt par 2.augusta referendumu, lai tauta tomēr varētu atrast labākus prognozētājus salīdzinājumā ar šā likumprojekta autoriem.

Paldies par uzmanību.

Sēdi vada Latvijas Republikas 9.Saeimas priekšsēdētāja biedre

Vineta Muižniece.

Sēdes vadītāja. Nākamais debatēs runās deputāts Pēteris Tabūns.

P.Tabūns (TB/LNNK frakcija).

Cienījamie kolēģi! Es atļaušos uz šodien šeit runāto palūkoties no tāda mazliet filozofiska aspekta, apzinoties, ka šodien problēmu ir ārkārtīgi daudz, jo mēs atrodamies pārejas periodā: notiek pāreja no tā saucamajiem treknajiem gadiem uz liesajiem. Bet tūlīt piebildīšu, ka treknie gadi bija nevis valdību panākumu radīti, bet likteņa lemti, jo bijām investīciju, aizņēmumu pārpildīti, pārplūdināti. Un tā tas, protams, nevarēja turpināties ilgi – un mūžīgi jau nu nepavisam!

Un, lūk, es gribu šodien, noklausījies šīs debates, sacīt sekojošo. Man ir ļoti skumji, kolēģi! Man ir ļoti skumji dzirdēt, ka šeit, Saeimā, mēs esam tā sadalījušies, nu jau sen, kopš iepriekšējās Saeimas, – „jūs" un „mēs". „Jūs" – tie, kas strādā, kas uzņēmušies un paņēmuši varu (arī tā var teikt). Un „mēs" – tie, kas opozīcijā, tie, kas nestrādā, bet skatās un kritizē. Un tas ir ļoti viegli – no malas skatīties, kā viens strādnieciņš ar lāpstu aizber grāvi vai rok grāvi, un teikt: „Paklau, tu pārāk maz zemes ņem uz tās lāpstas un pārāk tuvu svied!"

Nu tā taču, draugi mīļie, mēs, kuru uzdevums ir strādāt valsts un tautas labā, nesasniegsim īstos treknos gadus! Ir pienācis laiks strādāt visiem kopā! Neatkarīgi no tā, par kādu partiju vēlēja cilvēki, viņi cerēja uz to, ka Saeima strādās ļoti nopietni, ļoti atbildīgi.

Redziet, es tā skatos… Atcerieties, ka 8.Saeimā bija viena partija, kas iejāja Saeimā uz balta zirga, paņēma varu, uzvēla sev plecos ārkārtīgi smagu nastu un pēc viena gada ilgas vilkšanas zaudēja gan zirgu, gan nastu. Lūk, draugi mīļie, nav tik viegli! Nav tik viegli nest šo smago nastu! Un mēs varam

pateikties Godmaņa kungam, kurš izveidoja valdību un šobrīd nes šo smago nastu ļoti smagos apstākļos. Ļoti smagos apstākļos!

Runāsim skaidri un gaiši un skatīsimies patiesībai acīs! Tāda, lūk, ir patiesība, draugi mīļie! Protams, var kritizēt. Var kritizēt daudz ko, bet paskatīsimies arī uz kādām labām lietām, jo Godmaņa kungs, kaut arī nedaudz, kā tas šeit runās izskanēja, bet tomēr ministrijās samazināja štatus.

Jā, protams, tie ir jāsamazina *(No zāles: „Pareizi!")*, bet ne uz pusi uzreiz! Ir jāsamazina pakāpeniski, krietni un katru gadu pamazām, atdodot šo ierēdņu funkcijas tiem spējīgajiem, talantīgajiem cilvēkiem, ierēdņiem, kuri spēj tās veikt. Runas jau skan arī no valdības augstumiem, ka ir jāsamazina ministriju skaits, un mēs droši vien nonāksim pie tā. Un pareizi būs darīts! Vai tas ir slikti? Vai par to viņš ir jāsit? Par to viņš ir jāuzslavē! Turklāt šis jau nav nākamā, 2009., gada budžets. Šie ir tikai budžeta grozījumi!

Vai būtu labāk, ja mēs neņemtu neko vērā un visu atstātu tā, kā ir bijis, – nesamazinātu budžetu, neietaupītu naudu (un nav svarīgi, cik – 169 vai nezin cik miljonus), rullētu uz priekšu un jau nākamgad iekāptu peļķē vai nomestu dubļos šo nastu? Tad mēs grimtu aizvien dziļāk un atrastos tālu no normālajiem treknajiem gadiem.

Draugi mīļie! Nu būsim taču vienreiz visi vienoti! Uzņemsimies atbildību visi un drusciņ to lāpstu pacilāsim visi, ne tikai skaisti un jauki runāsim, bet arī strādāsim.

Paldies.

Sēdi vada Latvijas Republikas 9.Saeimas priekšsēdētājs

Gundars Daudze.

Sēdes vadītājs. Paldies.

Debatēs vārds deputātam Dzintaram Ābiķim.

Dz.Ābiķis (Tautas partijas frakcija).

Augsti godātais priekšsēdētāj! Cienījamie kolēģi! Cienījamie kolēģi no „Jaunā laika" un bijušie „Jaunā laika" biedri! Es aicinu jūs nebūt liekuļiem, runājot par taupības režīmu efektīvākā un labākā valsts pārvaldē. Es gribu atgādināt tikai to, ka Repšes valdības laikā tika izveidotas trīs jaunas ministrijas un tika radīti trīs jauni sekretariāti jeb tā saucamās pusministrijas – tātad kopā sešas jaunas institūcijas. Vai situācija valstī līdz ar šo jauno varas institūciju izveidošanu kļuva labāka? (*No zāles dep. J.Dobelis: „Nē!")* Varbūt atsevišķās jomās kaut kas arī uzlabojās, bet dažās – noteikti ne. Manuprāt, sevi pilnīgi nav attaisnojusi Vides ministrijas nodalīšana no Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas. Diemžēl tā nav sevi attaisnojusi, jo lielās, svarīgās lietās – tādās kā atkritumu pārstrāde un izejvielu pārstrāde – mēs neesam tikuši uz priekšu praktiski ne par soli.

Tāpat es ļoti labi atceros, ka „Jaunā laika" ministru darbības laikā Izglītības un zinātnes ministrijā tika sadrumstalota Sporta pārvalde. Diemžēl, kā to atzīst sporta sabiedrība, šīs pārvaldes darbs ir kļuvis sliktāks, nevis labāks. Un tāpēc vairāk nekā skaidrs, viens no šāgada uzdevumiem Godmaņa valdībai ir vēlreiz izvērtēt visus Repšes valdības laikā pieņemtos lēmumus, cik šie lēmumi ir bijuši efektīvi gada laikā, kā arī uzlabot un tiešām reāli padarīt efektīvāku valsts pārvaldi, tādā veidā ietaupot arī līdzekļus. Tas, es domāju, būtu viens no šīs valdības tuvākā laika uzdevumiem. Taču es pilnībā piekrītu Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijas vadītājam, cienījamam deputātam Leiškalna kungam (*No zāles dep. A.Bērziņš (ZZS): „Paldies! Paldies, Kārli!")*, ka tik īsā termiņā, kādā mums

ir jāpieņem šie grozījumi, tik fundamentālas lietas izdarīt nevar, tāpēc šodien pirmajā lasījumā par izmaiņām budžetā, nepārprotami, ir jābalso. Vai ne, Leiškalna kungs?

Paldies, kolēģi!

Sēdes vadītājs. Paldies.

Debatēs vārds Ministru prezidentam Ivaram Godmanim, otro reizi.

I.Godmanis (Ministru prezidents).

Cienījamo priekšsēdētāj! Cienījamie deputāti! Es tiešām ilgi jūs neaizkavēšu. Es vienkārši gribētu nedaudz reflektēt to, ko es šeit dzirdēju.

Pirmkārt, par štatu samazināšanu. Katrs, kas zina, ko nozīmē ierēdņi… gada vidū, it sevišķi otrajā pusgadā, to darīt nav pareizi jau viena iemesla dēļ – trīs mēnešus ir jāmaksā kompensācija, un pēc tam Labklājības ministrija praktiski simtprocentīgi viņiem maksā. Tas nozīmē: ja mēs to izdarītu, tad mēs fiskālā nozīmē pusgadā faktiski neiegūstam neko. Elementāra matemātika!

Tiesa gan, tas atstātu iespaidu uz 2009.gadu, un tāpēc līdz 5 procentiem, domājot par 2009.gadu, to dara tagad. Tas ir viens.

Otrs. Es nezinu… Kariņa kungs te minēja, ka mums esot kaut kādi 2,5 tūkstoši… Mums nav 2,5 tūkstoši brīvu štata vienību! Tā nav taisnība! Turklāt nav samazināts vis 17… te ir samazināti vairāki simti štata vienību ar visu naudu. Es nezinu, kur tāda matemātika rodas. *(No zāles dep. J.Dobelis: „Viņa galvā!")*

Ja mēs runājam par to principu, ko es te dzirdēju no Lāča kunga… Lāča kunga laikam nav uz vietas… Lāča kungs!… Nu labi. Te nupat mums notika tāds tautiešu mēnesis, un, starp citu, es piedalījos tā atklāšanā. Te sabrauc latvieši no visas pasaules, un es biju pārsteigts, ka lielākoties mūsu, latviešu, organizācijas… Kā jūs domājat, kam tās izteica pateicību? Ne valdībai, ne Saeimai, bet, lūk, šim sekretariātam par praktisku un reālu atbalstu. Es pirmo reizi kaut ko tādu dzirdēju no visām latviešu organizācijām šajā pasākumā…

Viss tas pats attiecas arī uz tām minoritātēm, kas mums ir, piemēram, čigāniem… Nu faktiski te ir saistība arī ar nevalstiskajām organizācijām. Līdz šim pie mums faktiski neviens ar nevalstiskajām organizācijām nestrādāja. Neviena no esošajām vai bijušajām valdībām…

Protams, ir jautājums par to, vai šie līdzekļi tiek efektīvi tērēti, jo tas ir arī 2009.gada budžets.

Tagad par to, ko teica Seiles kundze, – par lejupslīdi. Nu jā, bet ekonomika nevar visu laiku iet tikai kalnā! Tas nav tik vienkārši, ka mēs tā gribam, un tā visu laiku ies kalnā! Jāmāk arī iet no kalna lejā un jācenšas vismaz nenoripot no tā.

Tālāk. Es gribētu pateikt arī par to, ko šeit dzirdēju no Sokolovska kunga. Es taču jums jau sākumā teicu un vēlreiz atgādināšu: nav vienkārši prognozēt ieņēmumus un izdevumus, pastāvot straujām kopprodukta izmaiņām… Ieņēmumus ir grūti prognozēt, un tā tas ir ne tikai Latvijas valdībā. Es jums varu parādīt veselu virkni dokumentu, ka ir arī citas valdības, kas mokās ar šo prognozi. Kapitālistiskajā ekonomikā ir tāda lieta, ka jūs nevarat visu saplānot.

Taču es gribu pateikt vienu ciparu. Mēs esam bijuši konservatīvāki šajos grozījumos, nekā reāli pildās budžets. Tātad mēs, atkārtoju vēlreiz, varētu būt arī grūtākā situācijā. Jo es jau teicu: ja mums

janvārī–jūnijā nodokļu ienākumi ir mīnus 7,5 procenti, tad mēs paredzam, ka mums tie varētu būt līdz mīnus 12 procentiem no plānotā. 5,5 procenti mums ir rezervē.

Ja runājam par PVN. Mums tam ir mīnus 17 procentu izpilde pret plānoto, mēs esam paredzējuši, ka mums tā neizpilde varētu būt līdz mīnus 21 procentam. Savukārt tur, kur mums ir pārpilde… Piemēram, mums ir 7,5 procentu liela pārpilde iedzīvotāju ienākuma nodokļa iekasēšanā, taču mēs neesam visai optimistiski. Mēs tomēr uzskatām, ka mums tās algas varētu arī neaugt tā, kā tās auga iepriekšējā gadā, un tad tas pieaugums arī būtu tikai 5 procenti. Mēs esam atstājuši rezervi.

Jautājums: vai mēs precīzi trāpīsim? Mums ir divi uzdevumi: mums ir uzdevums pierādīt, ka šī prognoze nav sagudrota, un otrs uzdevums – 31.decembri pabeigt ar nulli vai pat ar pārpalikumu. 31.decembri! Atcerieties to! Kopumā mums tas ir jāatceras! Jo tikai tas būs praktisks pierādījums, ka mēs esam izdarījuši to, ko esam gribējuši izdarīt. Pārējais viss, tā sakot, ir tikai tādas vēlmes.

Par to, ko es dzirdēju no Šadurska kungas. Nu tā nav taisnība! Es jau saprotu, ka opozīcijai ir varianti, bet tā nav taisnība!

Pirmā kārtām par Izglītības un zinātnes ministriju. Mēs to esam skatījuši, vadoties pēc diviem principiem.

Punkts viens. Tās saistības, kas attiecas uz skolotājiem un uz mācībspēkiem – es uzsveru, arī uz mācībspēkiem, profesoriem un tā tālāk, tiks izpildītas septembrī, kā tika pieņemts lēmumā. Nekas netiek samazināts no šīm saistībām. Ņemot vērā tieši atbalstu studijām, mēs esam papildus palielinājuši izdevumos atbalstu Izglītības un zinātnes ministrijai procentu maksājumiem, kas ir paredzēti studiju un studējošo kreditēšanai, neskatoties uz to, ka mēs samazinām budžetu. Tur apmēram 0,7 miljoni ir nākuši klāt. Mēs Izglītības un zinātnes ministrijai nevienu esošo programmu neesam samazinājuši. Mēs neesam sākuši realizēt tikai tās, kuras nevar sākt laika dēļ.

Patiesību sakot, ko es varu pieņemt no tā, ko te dzirdēju no opozīcijas puses. Jā, mums ir risks! Ir 70 miljoni Kohēzijas fondā, un ir tie 150 miljoni, par kuriem runāja Kariņa kungs? Vai mēs tos spēsim apgūt 2009.gadā? Un, ja mēs to nespēsim izdarīt 2009., vai spēsim 2010.gadā? Risks ir šajā pēdējā gadā – 2013.gadā. Mums jaunā nauda ir jāapgūst līdz 2013.gadam, jo 2013. vai 2014.gadā tās vairs nebūs! Tāds risks pastāv, bet tas nav saistīts ar to, ka mums būtu jāsamazina budžets. Tas ir saistīts ar reāla projekta virzību, ar reāliem līgumiem. Un satiksmes ministrs visu jums paskaidros, ja vajag precīzi, kāpēc izvēlēti ir tieši šie divi projekti.

Tas pats attiecas arī uz vidi. Tas nav tik vienkārši! Tas tikai pirmajā brīdī tā šķiet, ka mēs vienkārši samazinām Eiropas fondu finansējumu. Tā nav taisnība! Jā, mēs riskējam ar to, ka pārliekam to uz nākotni, bet mēs to pārliekam nevis tāpēc, ka mēs mainām budžetu, vai tāpēc, ka mums tehniski nav iespējams visu novest līdz galam, vai tāpēc, lai teiktu, ka ar lielu joni to apgūsim šogad. Jo mēs šogad to nevaram izdarīt tīri tehniski. Labāk mēs darām tā, nevis uzskatām, ka mēs to apgūsim. Jo var izrādīties tā, ka beigās, gada beigās, nespēsim pierādīt, ka esam to izdarījuši.

Attiecībā uz Izglītības un zinātnes ministriju. Nu nav tur tā… Es nezinu, kur Šadurska kungs atrada to ciparu, ka centrālais aparāts ir pieaudzis. Tā nav taisnība!

Turklāt man jāsaka, ka kopējais cipars ir 5,91 procents. Atšķirībā varbūt no iepriekšējiem grozījumiem mēs šoreiz negājām ar „lineālu", kad vienkārši nocērt visu vienādi. Nevar vienādi nocirst! Nevar veselības aprūpi apcirst tāpat kā apcērt kādu citu ministriju, un tāpēc veselības aprūpei nav šāda finanšu samazinājuma. Veselības aprūpei nav samazinājuma! Un faktiski tas ir tikai uz birokrātijas rēķina. Tur nav 5,9 procenti! Izglītības un zinātnes ministrijai šis rādītājs ir 3 procenti. Ja kādam interesē matemātika, es varu šos skaitļus parādīt.

Arī sociālajā sfērā mēs nevaram atļauties šādu „lineāla" mazinājumu, kāds kādreiz, kā man stāsta, ir bijis valdībām.

Attiecībā uz jautājumu, vai mēs milzīgi daudz iegūsim no štatu samazinājuma.

Es jums pateikšu vienu ciparu! 2005.gada pēdējais ceturksnis un 2007.gada pēdējais ceturksnis valsts pārvaldē pēc strādājošo skaita atšķiras par plus 1,2 procentiem. Tas nozīmē, ka jau 2005.gadā mums ir bijis pietiekami daudz cilvēku, no kuriem viens otrs strādāja arī šajā pārvaldē. Bet, ja mēs skatāmies, kur kaut kas ir jāsamazina, tad tie ir centrālie aparāti, jo tur strādājošo dinamika ir plus 17 procenti.

Jautājums ir tikai viens… Tā nu gan ir taisnība, ko teica finanšu ministrs! Vienāds „lineāls" nebūtu pareizs. Vienāds „lineāls" mums radīs nevis mūsu uzdevuma izpildes iespējamību, bet gan radīs haosu valsts pārvaldē. Tāpēc budžeta štata vietu samazinājums ir jāskata, protams, resoriski. Katrā ministrijā šī situācija ir atšķirīga no citām ministrijām. Mēs nevaram tur iet ar vienādu „lineālu".

Vēl es gribu teikt, ka tas nav pats patīkamākais uzdevums valdībai – nākt klajā ar budžeta grozījumiem samazinājuma virzienā. It sevišķi tad, ja mums ir bijusi ilgstoša prakse pretējā virzienā. Tas nav pats patīkamākais! Protams, mēs nevaram to uzskatīt par kaut kādu milzīgu savu sasniegumu, ka mēs to darām. Mums saka: „Kāpēc jūs to nedarījāt agrāk?" Tam, ka mēs to nedarījām agrāk, bija viens cits iemesls. Mums bija jāsaprot, vai ieņēmumu prognozē mēs varam cerēt uz zināmu stabilizāciju pirmajā pusgadā. Mēs varējām jau februārī askētiski to izdarīt, taču varēja izrādīties, ka nav pareizi. Tad darīt to vēlreiz, vēlreiz un vēlreiz. Šie biežie budžeta grozījumi ir kaitīgi viena iemesla dēļ – jūs beigās nevarat saprast, ko jūs vispār esat plānojuši. Un es ceru, ja mums izdosies pietiekami precīzi izpildīt to, ko mēs esam prognozējuši, tad mums vēlreiz nebūs jānāk šeit, parlamentā, un mēs spēsim ar valdības plānotajiem līdzekļiem panākt to mērķi, kāds mums ir.

Tāpēc es, ņemot vērā visu kritiku, tiešām aicinu jūs tomēr šoreiz šo valstisko lēmumu pieņemt.

Paldies jums par uzmanību!

Sēdes vadītājs. Debates beidzu. Komisijas vārdā – deputāts Kārlis Leiškalns.

K.Leiškalns. Paldies, priekšsēdētāja kungs! Paldies, Ministru prezident! Un paldies otram mūžīgajam šajā pasaulē, tas ir, spožajam deputātam Dzintaram Ābiķim, par noslēguma runu! Un tāpēc man vairāk nav ko piebilst.

Es aicinu jūs atbalstīt minēto likumprojektu pirmajā lasījumā!

Sēdes vadītājs. Paldies.

Lūdzu zvanu! Balsosim par likumprojekta „Grozījumi likumā „Par valsts budžetu 2008.gadam"" pieņemšanu pirmajā lasījumā! Lūdzu balsošanas režīmu! Lūdzu rezultātu! Par - 51, pret - 42, atturas - 1. Likumprojekts pirmajā lasījumā pieņemts.

Lūdzu noteikt priekšlikumu iesniegšanas termiņu otrajam lasījumam.

K.Leiškalns. Dāmas un kungi! Atbildīgā komisija aicina jūs iesniegt priekšlikumus (ceru, tie visiem jau ir gatavi!) līdz šā gada 15.jūlijam pulksten 16.00 jeb četriem pēcpusdienā.

Sēdes vadītājs. Vai deputātiem ir iebildumi? Deputāti neiebilst. Tātad priekšlikumu iesniegšanas termiņš ir 15.jūlijs pulksten 16.00.

K.Leiškalns. Jā. Dāmas un kungi! Atbildīgā komisija aicina jūs izskatīt minēto likumprojektu ceturtdien pulksten 12.00 ārkārtas sēdes turpinājumā. Paldies.

Sēdes vadītājs. Deputāti neiebilst, jo ir saņemts sešu **deputātu iesniegums** ar priekšlikumu izsludināt pārtraukumu šodienas ārkārtas sēdē līdz pulksten 12.00 17.jūlijā, kad tālāk tiks skatīts likumprojekts „Grozījumi likumā „Par valsts budžetu 2008.gadam"".

Tagad ir pienācis laiks reģistrācijai. Lūdzu zvanu reģistrācijai! Reģistrēsimies ar balsošanas kartēm.

Kamēr tiek apkopoti reģistrācijas rezultāti, vārds **paziņojumam** deputātam Sergejam Dolgopolovam.

S.Dolgopolovs (frakcija „Saskaņas Centrs").

Cienījamie kolēģi! Mandātu, ētikas un iesniegumu komisijas sēde notiks šodien komisijas telpās pulksten 14.30.

Sēdes vadītājs. Vārds **paziņojumam** Saeimas sekretāram Dzintaram Rasnačam.

Dz.Rasnačs (9.Saeimas sekretārs).

Godātie Saeimas frakciju vadītāji un vadītājas! Lūdzu tūlīt pēc sēdes pulcēties Sarkanajā zālē! Frakciju padome kopā ar Prezidiju lems par pavasara sesijas slēgšanas datumu.

Sēdes vadītājs. Vārds **paziņojumam** deputātam Imantam Valeram.

I.Valers (Tautas partijas frakcija).

Cienījamie kolēģi! Nodarbinātības apakškomisijas sēde notiks pēc 5 minūtēm komisijas telpās.

Sēdes vadītājs. Vārds reģistrācijas rezultātu nolasīšanai Saeimas sekretāra biedram Andrejam Klementjevam.

A.Klementjevs (9.Saeimas sekretāra biedrs).

Augsti godātie deputāti! Nav reģistrējušies: Aija Barča, Aigars Štokenbergs, Ilma Čepāne, Vents Armands Krauklis, Visvaldis Lācis, Jānis Lagzdiņš, Linda Mūrniece, Leopolds Ozoliņš, Viktors Ščerbatihs, Inese Šlesere un Artis Pabriks. Paldies.

Sēdes vadītājs. Paldies.

Tātad ārkārtas sēdē būs pārtraukums līdz 17.jūlija pulksten 12.00.

Kārtējā Saeimas sēde notiks kā parasti ceturtdien pulksten 9.00.

(Pārtraukums.)

SATURA RĀDĪTĀJS
9.Saeimas pavasara sesijas 19.(ārkārtas) sēde
2008.gada 15.jūlijā

Par likumprojektu **„Grozījumi likumā „Par valsts budžetu 2008.gadam”” *(Nr.796/Lp9)*** (Dok. Nr.2731, 2731A, 2731B)

Priekšlikumi
- dep. Dz.Zaķis (pret)
- dep. K.Leiškalns (par)

Paziņojumi
- dep. J.Dobelis
- dep. S.Bendrāte
- dep. G.Blumbergs
- dep. Dz.Ābiķis
- dep. J.Šmits
- dep. O.Spurdziņš

Likumprojekts **„Grozījumi likumā „Par valsts budžetu 2008.gadam”” *(Nr.796/Lp9)*** (1.lasījums) (Steidzams) (Dok. Nr.2731, 2731A, 2731B, 2731C, 2731D)

Ziņo
- dep. K.Leiškalns

Debates
- Ministru prezidents I.Godmanis
- finanšu ministrs A.Slakteris
- dep. A.K.Kariņš
- dep. A.Barča
- dep. A.Seile
- dep. V.Lācis
- dep. J.Sokolovskis
- dep. I.Circene
- dep. S.Bendrāte
- dep. A.Kampars
- dep. K.Šadurskis
- dep. I.Druviete
- dep. V.Buzajevs
- dep. P.Tabūns
- dep. Dz.Ābiķis
- Ministru prezidents I.Godmanis

Paziņojumi

- dep. S.Dolgopolovs
- Saeimas sekretārs Dz.Rasnačs
- dep. I.Valers

Reģistrācijas rezultāti

Nolasa - Saeimas sekretāra biedrs A.Klementjevs

Balsojumi

Datums: 15.07.2008. 09:10:12 bal001
Balsošanas motīvs: Par runas laika pagarināšanu

Grozījumi likumā "Par valsts budžetu 2008.gadam"
Datums: 15.07.2008. 09:12:56 bal002
Balsošanas motīvs: Par likumprojekta ar dok. nr.2731 nodošanu komisijai

Grozījumi likumā "Par valsts budžetu 2008.gadam" (1.lasījums)
Datums: 15.07.2008. 12:05:42 bal003
Balsošanas motīvs: Par likumprojekta ar dok. nr.2731 steidzamību

Grozījumi likumā "Par valsts budžetu 2008.gadam" (1.lasījums)
Datums: 15.07.2008. 14:15:34 bal004
Balsošanas motīvs: Par likumprojekta ar dok. nr.2731 pieņemšanu 1.lasījumā